

Çarşaf

25 ŞUBAT 1976

SAYI: 11 250 KURUŞ

BİR İLERİ, İKİ GERİ !

HOŞ SEDA

ÇETİN EMEÇ

BÜTÇE görüşmelerinden kulaklarımızda, sadece yüz kızartıcı sesler yok şimdi. Gözlerimizde, yeni saldırı araçları var. Sayın milletvekillerimizin birbirlerine hamle edişlerindeki gelişme var. Kıyasıyalıkta artış, edepsizlik dozunda yükseliş var... Ama konuşmalarda, her fiske de boğuk ses veren boş bir küpün uğuldamasındaki tınlılık...

Bilgi sermayeleri böylesine sefilteştiği içindir ki, liderler de anlam ve içerik ile değil, siyasal atraksiyonlarla aktüalite mostrasında kendilerine yer kapmak yolunu seçmişlerdir. İlk gün, CHP adına konuşan Ecevit, sekiz saat durmamacasına çene oynatıp sözde rekora gidecek. Ona ve diğer eleştirilere cevap veren Demirel dil havasında altı buçuk saat su döğüp kaypaklık şampiyonluğunu kimsele-re, kaptırmayarak... Ama bunca laf salatası arasında, her ikisi de dişe dokunur, incir çekirdeği doldurur tek söz etmeyerek...

BÜTÇE tartışmalarında alışılmışın dışında bir siyasal seviye özlenler, her halde bu yıl büyük hayal kırıklığına uğramışlardır. Ve bırakınız, özellikle bu konudaki tenkitleriyle hitabetin doruğuna yükselen bir Menderes'i; CHP bile, İnönü demiyorum ama bir Faik Ahmet Barutçu'yu, bir Avni Doğan'ı, bir İsmail Rüştü Aksal'ı eminim muhalefet aramıştır...

Kendimden örnek vereyim. Ya ben?... Ekrem Alican'lı, Feridun Ergin ve Raif Aybar'lı bir avuçluk Hürriyet Partisi kadrosunun bile sayıları didik didik edişindeki üslup inceliğini nasıl hasretle andım dersem, şu etine dolgun bütçe boğçasının ne denli acemi ellerde dürüldüğünü sanırım belirlemiş olurum...

Ammaaa; iktidar da, muhalefet de Meclis kürsüsü ile miting alanlarını karıştırmaya devam ettiği sürece, elbette ki parlamento zabıtları Çeşme-meydanı edebiyatının veciz örneklerinden başka sermaye bulamayacaktır.

Hayır, Ecevit'in maraton konuşmasından tek söz yoktur şimdi hafızalarda kalan. Olsa olsa, konuşma sonunda eski sıkıyönetim yargıcı Ali Elverdi'nin dayak yiyişi vardır. Bir de kafasında televizyon kamerasının parçalanışı, suratına kaset çarpışı.

Yine Ecevit'in, program sahteciliğinden söz ederken, AP sıralarında kimin "Aristik" dediğinin tartışması vardır. Ardından, CHP'lilerin sözü Demirel'e mal etmek istemeleri... Ve o sıra patlak veren kavgada, AP'li Aksoy'un ikide bir tabancasına sarılması.

MUHALEFETİN söz dağarcığı güdüldük mü, güdüldük de iktidarındaki pek mi parlak? İşte size Başbakan hazretlerinin Ecevit'le laf yarışından hafızama takılan tek cümle:

-Türkiye'de ihracat seferberliği açılmalıdır.

Ihracat deyince de kafalarda ilk cakan şimşegi tahmin ettiniz: Vergi iadesi...

Kimdir ihracat seferberliğinden söz eden? Demirel... Ve yine kimdir, bir mobilya ihracatı yüzünden vergi iadesi nimetine girtliğine kadar gark olan? Yegen bey...

Bir noktaya dikkatinizi çekmek isterim: Günlerdir gazetelerin baş köşesinden inmeyen o muhteşem "Rüşvet" konusu, topu topu 13,5 milyon liralık bir sayının çevresinde dolanmaktadır. Ustelik satılan, satılmasına aracılık edilen, satın alınması için eller avuçlar yağlanan masa, iskemle, büfe, karyola gardrop, somya değildir. Bir ülke savunmasının en güçlü silâhı olan uçaktır. Ve, bir mobilya davasının 20 milyon liralık vergi iadesine oranla, yarınlarımızın güvencesi ile ilgili bir konuda dönen 13 küsur milyonluk dolap, herhalde kaldırım fahişesinin yanında, kız oğlan kız kadar erdemli, temiz kalır.

Sen kalk, mobilya yolsuzluğunun mecliste görüşülmesini türlü çeşitli yollardan engelle, sonra da bunca kişiyenânık yapar gibi "Ihracat seferberliği"nden söz et.

Yine karşında hayli saf bir muhalefet var ki; yumruk, kaset, tekme ve kafa atmaya biliyor da, laf atmaya pek beceremiyor.

-Hangi seferberlik Sülüman Bey? Vergi iadesi seferberliği mi, demiyor, diyemiyor.

AP ye de gelince, hâlâ kızıyor eski Demokrat Parti'nin 3. takımı olarak nitelendirildiği zaman. Ama yine de çoktaan ununu eleyip eleğini asması gereken bir Sebati Ataman'dır. bunca ortaklı, destekli, payandalı, dümenli iktidar kadrosunun mîde gurultulu söylev gargaraları arasında, yığıt sözlerle musiki nağmesi gibi kulakları okşayan...

"Ayrana zam yaptı diye buraya gelirsiniz, işin içinden çıkamayız" nanesini yumurtlayan da biliyorsunuz kim: Demirellerin Süleyman...

Pekâlâ ya "İktidar ile muhalefet arasındaki bozuk ilişkiler tez elden düzeltilmelidir" öğüdüyle sağ duyunun sesini, dile getiren? Yine 27 Mayıs'ta sehpanın eşliğinden dönmüş bir Ataman...

"Memleket ve milletimiz parçalanmak, bölünmek tehlikesiyle karşı karşıyadır. Bunu önlemek amacıyla her şeyi yapmak iyniyeti içindeyiz..." diyen de Ataman. Meclis kürsüsünü bir atış poligonu haline getirmek isteyen onca gözü dönük zorba arasında, ciğerlerinin son soluk kırıntılarıyla şöyle haykırıran da o:

"Bu kürsünün haysiyetini koruyamazsanız, ortanın ne sağını, ne solunu, ne de Türk Devletini koruyabilirsiniz. Çünkü bu kürsü kutsaldır." Ya Demirel? Meclis çatışı altına süzdürülmek istenen şu bahar esintisine nasıl bir katkıda bulunmuştur? "Gerekirse küfür yarışması da yapmayı biliriz" diyerek...

BEN bu satırları yazar, sizler de okurken bütçe görüşmeleri hâlâ devam edeceğine göre, kulağımıza dolan parazitli seslerin eksikliği olabilir fazlası değil... Ama Ecevit'inden, Demirel'ine, Bozbeyli'sinden, Erbakan'ına kadar bütün o ihtiras anıtlarının söz tarakası arasında, baki kalmasını gönülden dilediğimiz şu kubbede yankılanan tek hoş seda vardır şimdi: Sebati Ataman'ın, yorgun sesi...

Çarşaf MÜZESİ

Üç buutlu karikatürler dizisi: 11

Fotoğraf: Sayıl EMAN

Semih BALCIOGLU

SÖZCÜKLERİN İÇ DÜNYASI

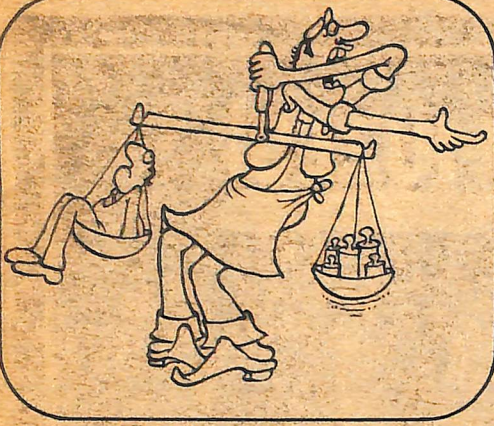
KAN@GRU

ONARIM

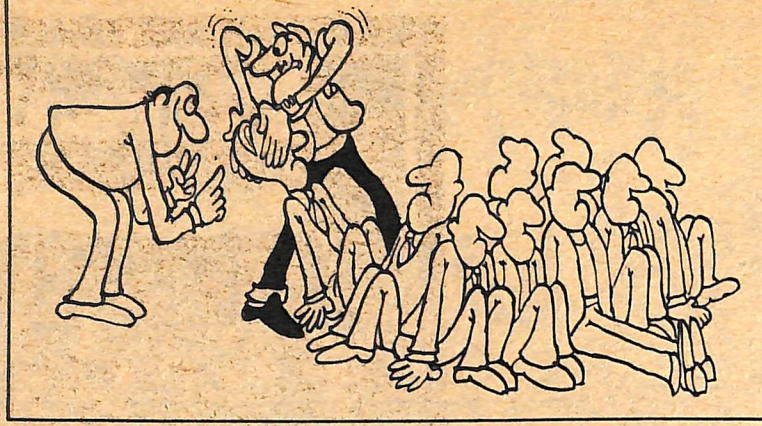
KAYBO MUŞ VE BULLUNMUŞ

ÇİFT

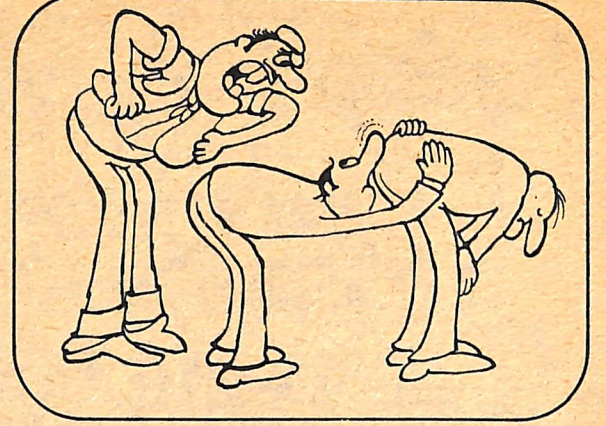

— Bir ufak ver!... Tartıya gelsin!...

YAZISIZ

— Ne yapıyorsun be... Bunları toptan kavunu mu sandın!...

Ankara'nın Çarşamba Pazarı'nda indirimli satışlar:

Bir eşşek yükü meşe 500 lira...
Bir küfe muşmula 650 lira...
Üç mebus 10 milyon...

TÜRKİYE'deki pazarları sayabilir misiniz bana?... Tavuk pazarı!.. At pazarı!.. Hâlâ pırl pırl altın deyrini yaşayan ve hâlâ üstüne nurlar yağan Bit pazarı!.. Balık pazarı!.. Saman pazarı!.. Haşa huzurunuzdan Hergele pazarı!.. Çiçek pazarı!.. Esir pazarı!.. Fatih'te, Bozdoğan kemerleri tarafından, son yıllara kadar durmuş... Yine çok özürler dilerim, Avrat pazarı!.. Şimdi lüks apartmanlardan randevueverine kadar Beyoğlu'nun bir çok semtinde ayrı ayrı kurulmakta.. Sonra?... Gün pazarları.. Çarşamba pazarı!.. Salı pazarı!.. Cumartesi pazarı!.. Perşembe pazarı!.. Cuma pazarı!..

**Yazan:
HIKMET
FERİDUN
ES**

Gazetelerde okuyoruz ki, Tavuk pazarı, At pazarı, Bit pazarı, derken şimdi de Ankara'da Süleyman Beyin himmeti ile bir de "Milletvekili Pazarı" kurulmuş..

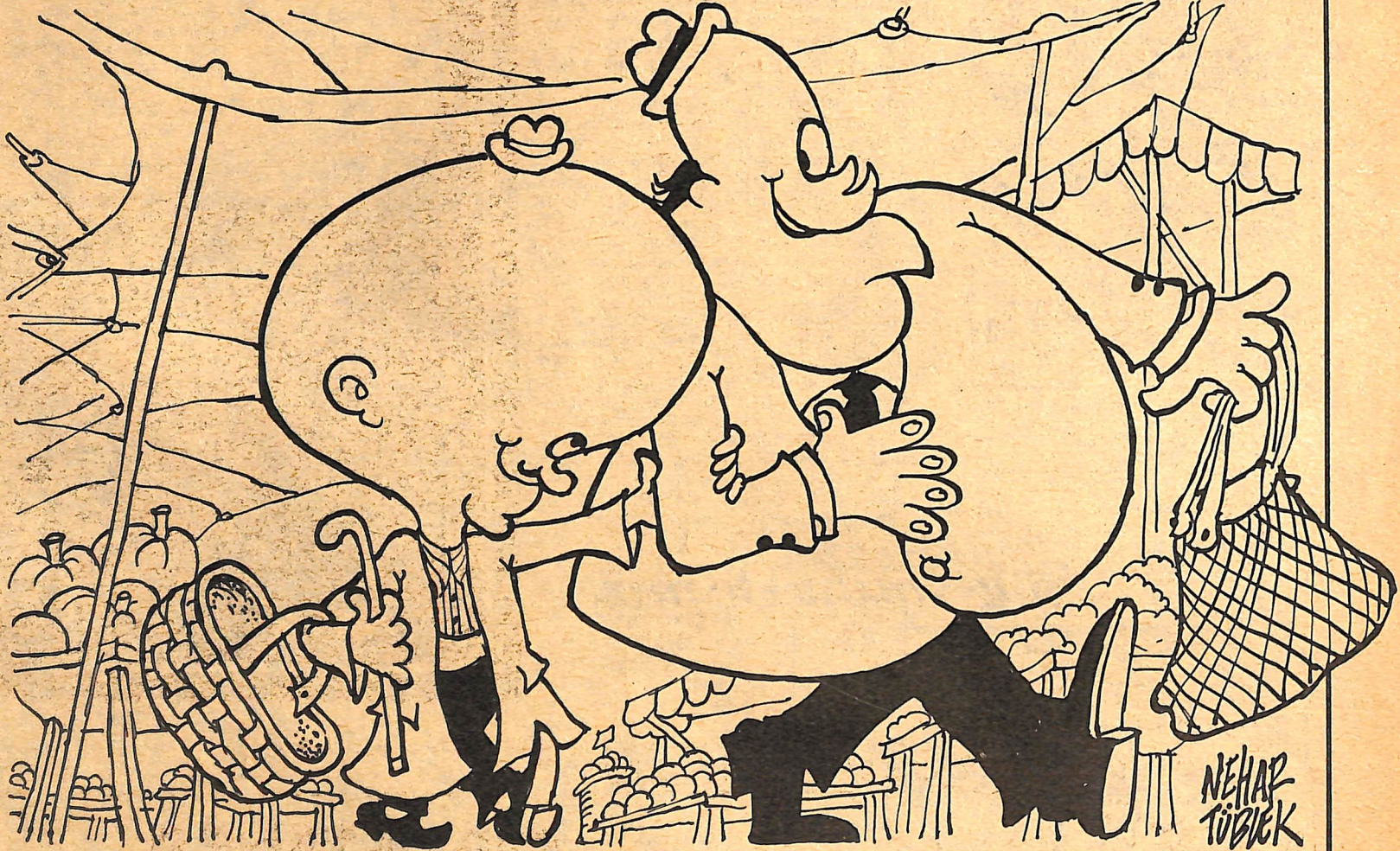
İyi ticaretler.. Hayırlı alış verişler. Pazarın köşesine, sokak tabelası yerine bir "Karinca duası" da astık mı işimiz iştir.. Karinca gibi fikir müşteri.. Belki yeni maldan Ortak Pazar'a da göndeririz.

Artık bu kalabalık pazarda kimleri göremezsiniz ki?... En başta, en yağlı müşteri Süleyman Bey: File elde, Nazmiye kolda, pazar yolunda.. Maksat şöyle göbekli göbekli, (marul değil) yağlı yağlı, (tavuk değil) bir kaç kelepir mebus düşürmek.. Bütçe konuşmalarında oy vitamini. Kulak veriniz, pazarda, hayat pahalılığından şikâyetler gırla gitmekte..

Mebus fiyatları ateş pahası kardeş! Muşmula daha ucuz vallahi.. Nasıl geçineceğiz?... Allah yardımcımız olsun.. Bir de indirimli satış diyorlar. Bir eşşek yükü meşe odunu 500 lira!.. Bizim çocuklara, bütçe konuşmaları için, 3 mebus alacak oldum; 10 milyon istediler.. Anasının nikahları!.. Pazardan mebus mu alıyoruz; Amerika'dan DC 10-10 uçağı mı?..

Yine bulduğumuza şükür.. Bazen, mebus da Kent sigarası gibi karaborsaya düşüyor. Hele oylamaların arifesinde! Kimse hayat pahalılığı ile meşgul değil ki memlekette.

Yalnız şunu söyleyeyim ki, Ankara'nın "Mebus Pazarı" meşhur Saman pazarından çok daha eskidir.. Cumhuriyetin ilk günlerinde "Mebus Pazarı" Ankara garında kuruldu. Devrin kodamanları mebus seçmek için, gara giderler, İstanbul trenini bek-

**NEHAR
TÜBÜK**

lerlerdi.. Ve trenden inen İstanbul yolcularından gözlerine kestirdiklerini mebus adayları seçerlerdi. Meselâ: "Şu zat avukat. Şu doktor. Şu ateşli bir gazeteci; üstelik de Yunus Nadi Beyin arkadaşı galiba. Yaz deftere, yarın Parti Divanına arzederiz.."

Görüyorsunuz ya.. Biz doğuştan

"Pazarıcı" milletiz. Ayıp değil ya, severiz pazarı.. Pazar bizim edebiyatımıza, canımıza, türkümüze, girmiştir. Bilmez misiniz meşhur şarkıyı:

Hey gidi gidi yaz geldi...
Pazara kiraz geldi..
Beş okka kiraz aldım...
Tangolu Hanıma az geldi...

Şimdi Ankara'da bunu şöyle değiştirmişler AP'liler:

Hey gidi gidi buz geldi...
Pazara mebus geldi...
Beş tane mebus aldım..
Süleyman Bey'e az geldi...

Hatırlar mısınız, eskiden muhteşem kafalı bir "Pazar Ola Hasan Bey"

vardı. Günün 24 saatinde çarşı pazar dolaşırdı Pazar Ola Hasan Bey... 1976'da pazarlar yine aynı da, sesler değişti... Pazar ola Süleyman Bey!..

Çarşaf ve Aziz Nesin işbirliği iftiharla sunar:

Benzeri görülmemiş dev Her sayfasında ayrı ahkâm

Türk Meşhurları Ansiklopedisi

Hacıağa

Hacıağa, İkinci Dünya Savaşı içinde, fiyatların alabildiğine yükseliş karaborsasının hortladığı bir dönemde, taşrada dünyaya gelmiştir. Çok kısa zamanda birden büyüüp gelişerek, boyuna bosuna dar gelen kasabasına sığışamayıp İstanbul'a ka-pağı atmıştır. Altının yükseliş namusun al-çaldığı her dönemde olduğu gibi; Hacıağa da, satın aldığı geniş dairesinde ve namu-su dairesinde; şeref, haysiyet komisyon-culuğu yaparak, servetini günden güne art-tırmıştır. Görgüsüzlüğünü de... Parasının altına, bilgisizliğini de yüzüzlüğünün ar-kasına gizleyerek, adam sırasına katılmış; seviyesinde uygun yüksek yerlerde yaşa-mak için Yüksekalkadırım, Altınbakkal, Ak-saray gibi semtleri tercih etmiş, daha son-raları da Şişli'yi, Nişantaşı ve Maçka'yı keşfetmiştir.

Yetiştigi taşra kasabasındaki imam ni-kâhlı karısını kendine lâıyk görmediğinden, "içtimaî mevkii ile mütenasip" bir hanımla evlenmiş, bu yeni eşiyle evlerini dayayıp döşemek için mobilyacı On Altıncı Louis stilinde mobilya teklif edince, bunu serve-tine karşı bir küçümseme sayıp şerefine lâıyk olarak otuzuncu, kırkinci, hattâ daha yüksek Louis'lerden almak istemiştir.

Ticarethanesindeki "Sekireter"inden başka, evliliğinden kısa bir süre sonra "me-tires" de tutarak, yüksek sosyeteden ol-masının bütün şartlarını yerine getirmiştir.

Hacıağa, günümüzde artık yaşlanmış olduğundan, işlerini yabancı okullarda ve Avrupa'da, Amerika'da okuttuğu oğullarına devretmiştir... Bir genç işadamlıya evli o-lan kızı da, gayet iyi yetiştirilmiş olup, İn-gilizce bilmekte, biraz piyano çalmakta, her zaman hep aynı sözleri tekrarlamakla birlikte beş, en çok on dakika için resim-den, edebiyattan konuşabilmekte, yoksul çocukları koruma, profesyonel fahişeleri i-slâh etme gibi hayır kurumları için balolar, geziler düzenlemekte ve üzerinize afiyet, biraz da sosyalist geçinmektedir. Yalnız bişeyden başka, her şeyin kararında olma-sını istemekte bu nedenle aşırılıktan hoş-lanmamakta ve bundan kaçınmaktadır...

Süleyman Demirel

Isparta iline bağlı Islâmköy'de 1924'te doğdu. İstanbul Tek-nik Üniversitesi'nden mezun olup, Devlet Su İşleri'nde proje mühendisi olarak ça-lıştı. Daha sonra, aynı dairenin genel mü-dürü oldu. Bir süre de serbest çalıştıktan sonra, 1964'te AP'nin Genel Başkanlığı-na seçildi. 1965'te, başbakan oldu. Ha-len, MC iktidarının ünlü başbakanıdır...

Tosun

Duvar şairi olarak ün yapan Tosun, şiirlerini daha çok genel helâ du-varlarına yazmakta olup, şairliğinden başkaca ressam da olduğundan yine genel helâ duvarla-rına resimler yaparak halkın seksoloji eğitimi görmesine yardım et-mektedir. On parınağın-da on marifeti olan To-sun'un yaptığı duvar re-simleri, kimilerince müstehcen sanılırsa da, bu resimler Millî Cephe iktidarı zamanında oynatılan kimi yerli filmlerin yanında son derecede ahlaki kalmaktadır. Şair Tosun'un özellikle "Bu-nu yazan Tosun..." diye başlayan kısa şiirini okumayan bulunmadığı halde, sorulduğunda hiç kimse okuduğunu itiraf etmekistememektedir. To-sun, şiirlerinde ve re-simlerinde, tamamiyle yerli duyguları ifade eden çok yönlü ve çok kuvvetli bir sanatçıdır.

Dargelirli

Kendisine zorla Dar-gelirli soyadı verilmiş olan yurttaşımızın doğum tarihi İkinci Dünya Savaşı'na rastlamakta-dır. Dargelirli, dünyanın başka hiçbir yerinde örneği gösterilemeyecek bir tiptir. Dargelirli aile-sinden olanlar, memur olarak hayatlarını kazan-makta, yani kazanmaya çalışmaktadırlar. Darge-lirli soyadını taşıyan aile çok geniş olup, bunların içinde bin iki yüz lira ay-lıkla sekiz-on kişilik aile-sini geçindirerek mucize gösterenler olduğu gibi, yine bin iki yüz lira aylık alıp yalnız üç bin lira ev kirası verenler, beş yüz bin liralık daire satın alanlar ve böylece "Biz hesaba, kitaba gelme-yiz" vecizesini mucize-leştirenler vardır. Her iki türden olan Dargelirli de dünyadaki bütün iktisat-çıların hesaplarının yan-lış olduğunu yaşamla-riyle ispat etmiştir...

**CEMAL
NADİR
GÜLER**

bir konuk çizerin fırçasından...

Her hafta bu sayfa ünlü Türk
ve dünya karikatürcülerine
ayrılacak, sırası geldikçe
Çarşaf çizerleri de
okurlarımıza tanıtılacaktır

iki gün sonra [27 ŞUBAT] Cemal Nadir Güler'in 29. ölüm yıldönümüdür. Bu hafta konuk çizer olarak sayfamızı üstat Cemal Nadir'e ayırdık. "Çarşaf" büyük karikatür ustasının aziz hatırası önünde saygıyla eğilir.

1902 yılında Bursa'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Bursa ve Bilecik'te yaptı. Ekonomik nedenlerle öğrenimini yarım bırakarak kasnak işleme çıraklığı ve tabelacılık yaptı. 1920 yılında ilk eseri yayınlandı. 1928'den itibaren Akşam Gazetesi'ndegünlük karikatür çizmeye başladı. Amcabey tipini de bir kaç yıl sonra yaratan Cemal Nadir, ülkemizde karikatürün sevilmesine ve yayılmasına öncülük etti.

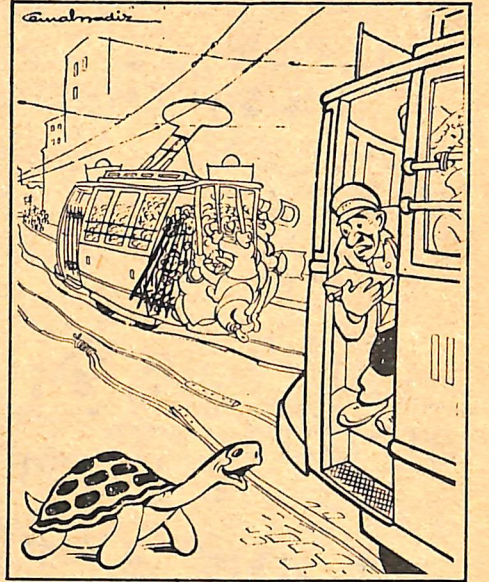
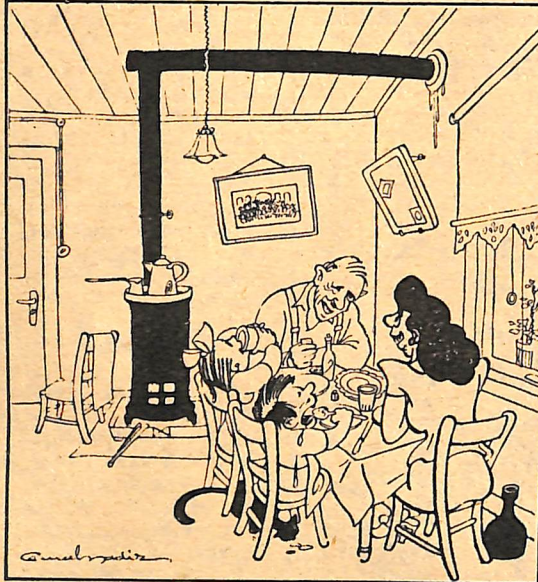
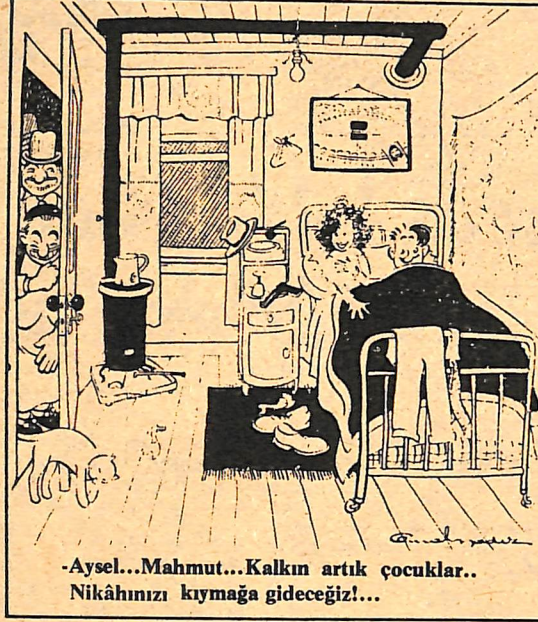
On karikatür albümü yayınlandı, beş sergi açtı, karikatür üzerine sayısız konferanslar verdi. İstanbul ŞehirTiyatrosu'na yazdığı bir piyes çok kısa bir süre oynandı. Ankara radyosuna skeçler yazdı. Amcabey mizah dergisini yayınladı. Bu dergide bir çok genç karikatürcüye eserlerini yayınlama olanağını sağladı. "Arkadaş" adlı bir çocuk dergisi de yayınlayan Cemal Nadir Güler, çok genç ve en verimli yaşında 27 şubat 1947 tarihinde İstanbul'da ö.ü...

Tutanak

**Geçtiğimiz haftadan
bir Meclis tutanağı:**

- Ulan gomonist, ulan Moskof uşağı!
- Hadi oradan satılmış!
- "Sağdan yuh sesleri, soldan alkış."
- Ulan haini vatan!
- O senin babandır baban...
- Şerefsiz, yalancı hırsız!
- Siz hiç utanmaz mısınız?
- Sus ulan namussuz, alçak!
- Yakında foyanız meydana çıkacak...
- Ulan anası bilmem ne?
- Şimdi ben senin sülâlene...
- Ben adamın ağzını yırtarım, hıyar!
- "Havada uçuşan oy sepetleri, çantalar"
- Vurun gözüne gözüne şu veledin!
- Tekrarla bakayım ne dedin?
- Hadi oradan züppe!
- Ben adamı yerim be!
- Ulan ben senin...
- Bana ulan diyenin...
- Aşağılık müfteri, serseri mayın!
- Başkan: Beyler ayıptır, yapmayın"
- Bana aşağılık diyeni...
- Yahu! Bırakın tutmayın beni!
- Sok tabancanı cebine!
- Bu namussuzun burda işi ne?
- Şu gomonisti susturun!
- Vurun be! Bir daha vurun!
- Başkan: -Tak... Tak... Tak... Oturumu kapatıyorum."
- Sonuç: Ne bir açıklama, ne de bir yorum
- Bütçe görüşmelerinde geçen hafta
- Aşağı yukarı böyleydi durum.

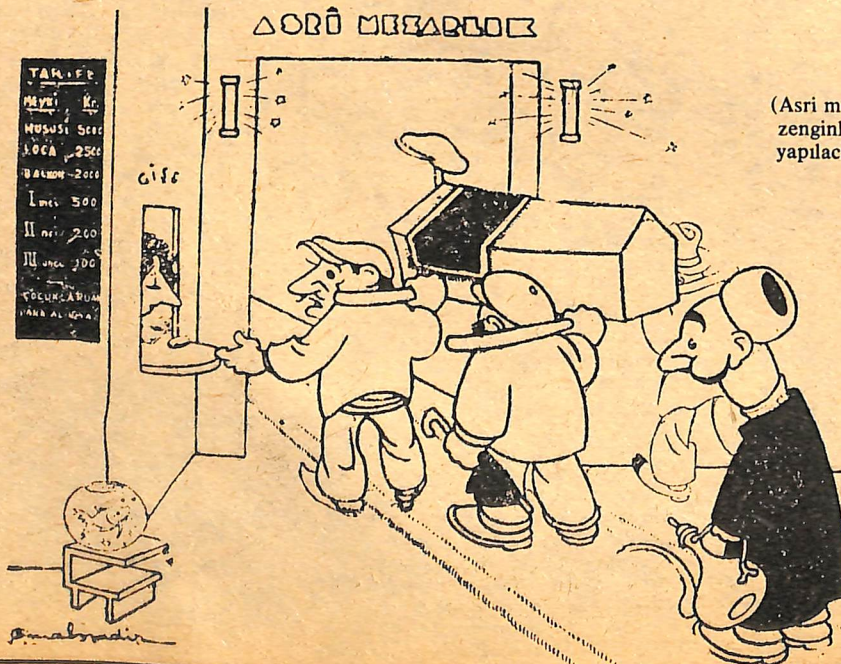
ÜMIT YAŞAR OGUZCAN

(Raysızlıktan ötürü tramvayların
sürati yarıya indikten sonra)

Biletçi- Buyurun, tramvayla götürelim!..
Yolcu- Yağma yok, benim acele işim var!...

-Neden ikide bir yaşımı soruyorsun kuzum?
-Ne yapayım karıcığım, artmayan rakam bir o!

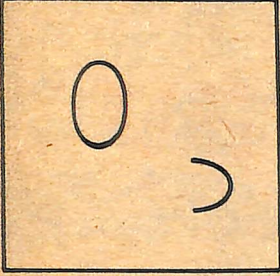

(Asri mezarlıkta fakirlerle
zenginler için ayrı ayrı yerler
yapılacak -Gazetelerden-)

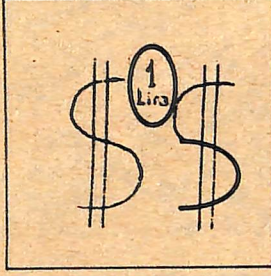
-Matmazel,
kes bir paradi!...

"Az gelişmiş anahtar 9"u en iyi tamamlayan
5 okuyucumuz 100'er lira armağan kazandı lar.

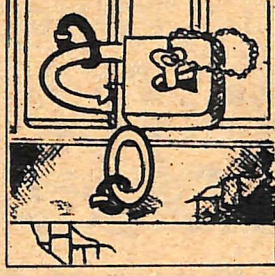
Kazanan okuyucularımızın
isimlerini ve türettikleri
şekilleri yayınlıyoruz:

ANAHTAR ŞEKİL

Asım AYDEMİR
Dirim Sok. 5/1
İçcebeci-ANKARA

Ali ÖZ
Belediye Elektrik İşletmesi
İbrahim Öz eliyle
Ünye-ORDU

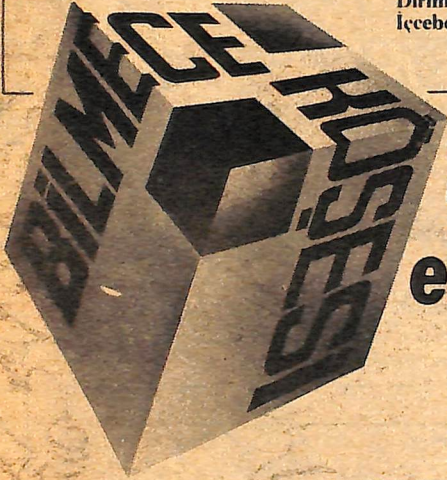
Halis ŞAHİN
Kıbrıs Cad. 56. Sok. No:11
Gültepe-İZMİR

Gürhan ÇAĞLAYAN
Tepegöz Yol Sok.
Satıroğlu Apt. D.8
Çiftelavuzlar-Göztepe
İSTANBUL

Nihat DEMİRBAŞ
Son Durak Konya Asfaltı
Baskül yanı 160/A
Balgat-ANKARA

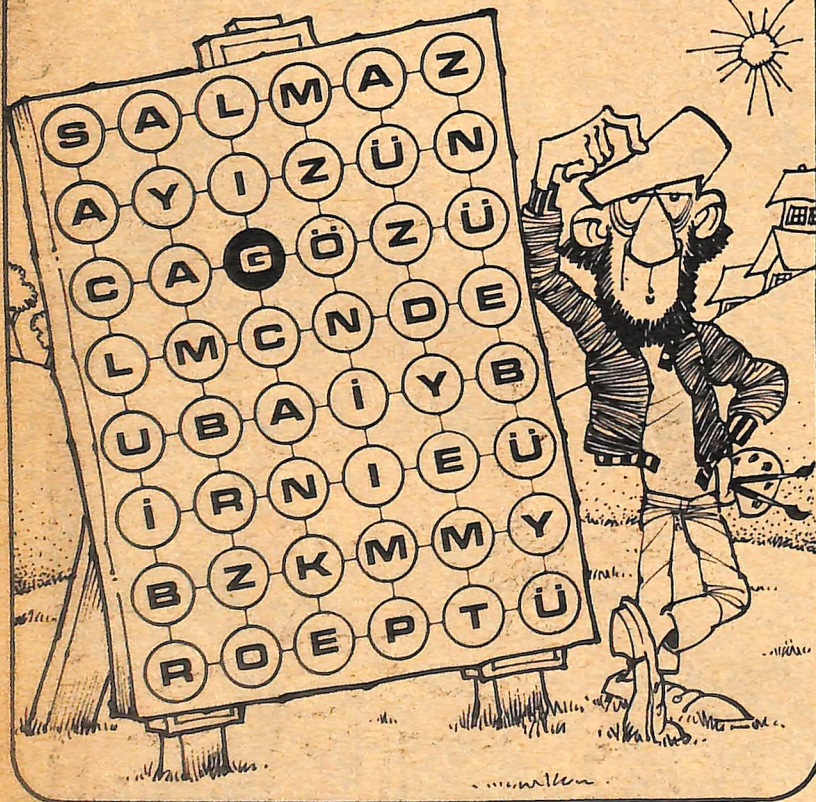
Bilmece bildirmece, eksik şekli bitirmece

KARELİ bulmaca... "7 Yanlış Bulma" bilmeceşi.
Eş şekiller bulmacası... Bütün bunlar, artık
klasikleşmiş bilmece türleridir. ÇARŞAF ise onbirsayı-
dır bu köşede, okurlarına çok daha değişik bir örnek
sunmaktadır.

BİR ŞİFREMİZ VAR

Ama bu şifreyi nasıl çözeceksiniz? Size bu konuda pek yardımcı olamayacağız.
Verdiğimiz 4 ipucundan ibarettir.

1) Bulacağınız 8 kelimelik bir cümledir. 2) Başlangıç harfi siyah daire içindeki
(G) olacaktır. 3) Kelimeler, harflerin yatay ve dikey bir çizgi doğrultusunda
birbirini izlemesi sonucunda oluşacak, çarpaz sapmalar yapılmayacaktır. 4) Her
harf sadece bir defa kullanılacaktır.

CEVAP: Gözünüzde büyütmeyin canım pek zor bir bulmaca sayılmaz.

Amacı, bir "Az Ge-
leşmiş Anahtar" dan
hareketle, yeni şekil-
ler oluşturmak, de-
ğişik ve anlamlı resim-
ler türetmek olan bir
bilmece...

Şimdi siz de say-
fanın altındaki kupon
üzerinde gördüğünüz
"Az Gelişmiş Anah-
tar"ı geliştirebilirsi-
niz. Şekli tamamladı-
ktan sonra isim,
soyadı ve açık adres
bölümlerini doldurup
kuponu keserek, bir
hafta içinde bize yol-
layınız.

DİKKAT:

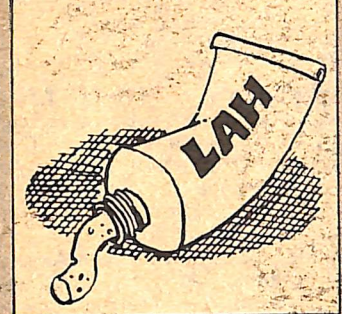
a) En başarılı şekli
çizen 5 okuyucumuz
100'er lira ikramiyeye
hak kazanacaklardır.

b) İkramiye kaza-
nanların isimleri, iki
sayı sonra yayınlan-
acaktır.

c) Türetilen şekil-
lerin, mutlaka kupon
üzerine ve "Anahtar
şekli" belli olacak bi-
çimde ince siyah, ya
da kırmızı tükenmez
kalemle çizilmesi ge-
rektilidir.

Adres:

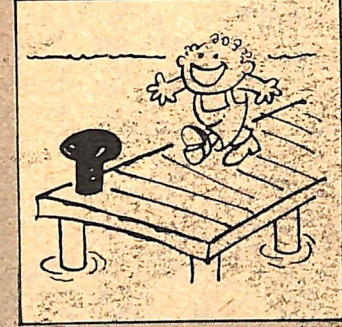
"Az Gelişmiş A-
nahtar 11" Çarşaf Der
gisi, Mollafenari Sok.
No: 30-32 Cağaloğlu-
İSTANBUL

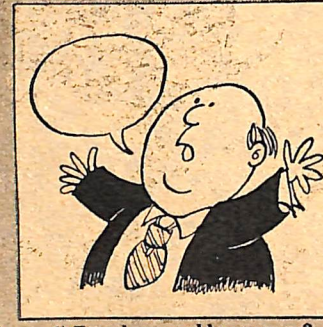
1) Bu ne tüpüdür?

2) Bu nasıl adam?

3) Bu çocuk kime koşuyor?

4) Bu adam nasıl konuşuyor?

5) Bu adam neden üşüyor?

CEVAPLAR: 1) Lahmacun. 2) Ağırbaşlı. 3) Babasına. 4) Boş. 5) Orada palto giymek yasak olduğu için.

Çarşaf

Haftalık
Mizah Dergisi

YIL: 1 SAYI: 11

Sahibi: EROL SIMAVI

Genel Müdür:

Nezih DEMİRKENT

Genel Yayın Müdürü:

Çetin EMEÇ

Sorumlu Müdür:

Semih BALCIOĞLU

Basıldığı yer: Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve
Gazetecilik A.Ş.

Adres: Cağaloğlu,
Mollafenari Sok.
No: 30-32
İSTANBUL

Telefon: 28 68 75

Çarşaf

İKRAMIYELİ
BİLMECE KUPONU

AZ GELİŞMİŞ
ANAHTAR

11

Adı, Soyadı:

Adresi:

eser keser...

Bilimin her dalından, her alanından ve AZİZ NESİN başkanlığında 40 bilim adamından oluşan bilimsel bir kurulun dört yıl süren uzun, orucu çalışmalarından sonra "Türk Meşhurları Ansiklopedisi" adı ile bir ansiklopedi yayıma hazırlanmıştır. Konunun uzmanlarına göre bu ansiklopedi, şimdiye dek yayımlanmış bu türlü ansiklopedilerin hepsinden üstündür ve her aydının kitaplığında bulunması gerekli ciddi ve güvenilir bir eserdir. Pek yakında satışa çıkarılacak olan bu ansiklopedi için şimdiden okurlarımızın bilgi edinmeleri ve günümüzün entelektüel kişileri olabilmeleri için "Türk Meşhurları Ansiklopedisi"nden, gelişigüzel birkaç bölümü sunuyoruz.

Çapanoğlu

Fazla karıştırıldığı zaman, her karıştırılan şeyin altından çıkan Çapanoğlu, iç politikadan dış politikaya, dahili ticaretten harici ticarete kadar her alanda değerini kabul ettirmiş, tarihi bir şahsiyettir. Bugünlerde, her zamankinden daha çok ortalarda görünmekte ve adından da söz ettirmektedir.

Sultan Palamut

Tarihin en büyük kahramanlarından biri olup, toplumun küçüldüğü zamanlarda büyüyen, toplumlar alçalırsa yükselen bir kişidir. Bilindiği üzere, bütün yaratıkları Tanrı yarattığı halde, yalnız Sultan Palamut'u insanlar kendileri yaratmışlardır. Sultan Palamut'un yeri, insanların başının üstüdür. Ödleklerin yüreklilik tasladıkları, kaypakların doğruluk sattıkları, dönüklerin yiğit göründüğü dönemlerde, Sultan Palamut, daha rahat çalışmak için her zaman huzur aradığını söyler, ama hiç bir zaman aradığı huzuru bulamaz.

Türküsünü çarınları, makam arbasına bindirirse de, onları yarı yolda da indirebilir. Gözüne girenlerin, nişan olarak boyunlarına yem torbası geçirir. Sultan Palamut'un, "Millî birlik ve beraberliğimizi her zamandan daha çok muhafazaya mecbur olduğumuz bugün", "Her zamankinden daha büyük tehlikelerin mevcut olduğu günümüzde" gibi saltanat marşları vardır. Herhangi bir memleketin başına gelebilecek olan en büyük belâ, o memleket bostanlarının Sultan Palamut diye acayip bir mahsul yetiştirmiş olmasıdır.

Ali Cengiz

Ali Cengiz, kendine özgü ve kendi adıyla Ali Cengiz oyunu diye anılan oyunuyla şöhret kazanmış bir büyük oyuncu olup, Türkiye sınırları içinde doğmuş olduğu kesince de, doğum tarihi bilinmemekte, ama bugün de toplumumuzda yaşamaktadır. Ali Cengiz'in buluşu olan Ali Cengiz oyunu, bir folklor oyunu olmayıp, daha çok yüksek seviyede, örnek

ğin politikada, ticarete, diplomaside oynanan bir oyundur. Bu oyun tek başına oynandığı gibi, ekip olarak topluca da oynanabilir. Toplu oynanan Ali Cengiz oyunlarında oyuncuların bir, ya da birkaçının ayağının altına karpuz kabuğu konularak yuvarlanma gösterileri yapılması, seyircilerin ilgisini fazlasıyla çekmektedir.

Yurtsever rüşvetçilerin listesi:

Yazan:
Hüseyin
ZURNA

AMERİKA'nın kendisinden savaş uçağı alanlara verdiği rüşvetleri açıklaması, ensesi yağlı ve Anayasa'ya bağlı yurtsever rüşvetçiler arasında geniş bir hoşnutsuzluk yaratmıştır. Eski yiycilerden Hainzade Hidayet Şinanay, bu konuda verdiği demeçte:

- Biz, bu yurdu niçin çok seviyoruz? Elbetteki rüşvet, komisyon ve haraç aldığımız için seviyoruz. Avantası olmayanlar, yurtlarını sevmeyebilir. Onların yeri ya zindan, ya idamdır, demiştir.

Hainzade Hidayet Şinanay'ı destekleyen İshak Çokalçak da, kişinin vatan sevgisini görmek için, kesesini görmek gerektiğini belirtmiş ve:

- Çalmayan, çırpmayan, alavere dalavere çevirip, komisyon rüşvet, uçaklarla, gemi ve trenlerden parsa, Boğaz ve Marmara kıyılarından arsa almayanlar, bu toprağın, bu suyun, bu havanın değerini anlayamazlar, vatan millet nutukları atıp, siyah arabalarda yanlayamazlar, demiştir.

Bekçi Bekir ve mübaşir Rüştü Tekir, üç beş lira da olsa her zaman rüşvet aldıklarını ve bununla gurur duyduklarını söyleyerek, daha büyüklerin daha büyük rüşvetler almasına çok sevindiklerini, kahvede eski yargıçlardan Kemal Nema'l'a açıklamışlardır.

Gelen son haberlere göre, siyasal çevrelerde yurtsever rüşvetçilerin listeleri hazırlanmaktadır.

Akla gelmedik kodamanlar, listeye girmek için çırpınmakta, liman, baraj, okul, hastane ve garaj, ne varsa sayısız ihale ve inşaatın, yetim, dul ve sakattan, kimse'nin gözünün yaşına ve tabağındaki iki zeytinlik aşına bakmadan, rüşvet aldıklarını iddia etmektedirler.

İnsanın yüreğini coşturan bu yurtseverlik tablosu, sık sık kontak yapan demokrasinin kablolu yüzünden TV ekranlarına tam yansıyamamıştır. Dul Behice bu gü-rültü patırtı arasında, kimden gebe kaldığını anlayamamıştır.

ÜNLÜ Ord. Prof. Tif. Sif. Pöf. Puf. Pof. Dr. Doç. Hamit Uzunşekoyunamaz, bir çok dile çevrilmiş olan "Sık Sık Nasıl Çalmalı, Kimden Rüşvet Almalı?" adlı bilimsel yapıtında şöyle demektedir:

- Ataların kahramanlığından, Ahırkapı samanlığından, Viyana kapılarının, Şinanay'ın yapılarından söz ederek çalmak gerekir. Sert bakış, şarttır. Huriye lokum gibi; Fikriye, biraz karttır. Çevreyi sık sık kurşun sıkarak bir parça korkutmalı, rüşvet, komisyon, vurgun, soygun, avanta ve lavantayla bütün ülkeyi kokutmalı.

Yurtsever rüşvetçilerin başında kimin geldiği, kiskançlık yaratmamak için açıklanmamaktadır. Uçaklardan yürütülen milyonlar iyice çamurlaşmış ama henüz balçıklaşmamıştır.

Özellikle dışardan alınacak değerli araçlar için kurulan komisyonlara neden "Komisyon" dendiği artık çok iyi çakılmış, yurtsever rüşvetçilerin ellerine, ayaklarına dolarlardan ziller takılmış, rüşvete karşı çıkan uğursuzların başı kısa sürede "Demokrasi düşmanı" oldukları gerekçesiyle yakılmıştır.

Dilediği borazanı dilediği gibi öttürmek ve her fırsatta çıkarını söktürmekle tanınmış Harami Dinlemeyen'in, yüksek makamlarda bulunduğu sırada oğlunu da adamakıllı kayırdığı; gümrük işi, hurda gemi, banka armağanı ne varsa, veledine de iyi bir pay ayırdığı bilinmektedir. Nazlı Belkis ne zaman sevişse, düş almayıp bir beze silinmektedir.

Dört dörtlük siyasetçilerle yandaşları birbirlerine Tevfik Fikret'in manzumesini bir politik öğüt olarak sunmaktadırlar:

Yiğit efendiler yiğit bu hanı iştiha sizin
Doyunca tiksirince çatlayınca kadar yiğit.

Yurtsever rüşvetçiler, bu manzumeye lâyık olmak için ellerinden geleni yapacaklarını ve çatladıktan sonra bile bu vatan için yemeye devam edeceklerini söylemişler ve alkışlamışlardır.

Bu yiğit ve yürekli davranışı anlayamayanlar, özel olarak yapılmış, kocaman başlı bir rüşvetçi kamışıyla kamışlanmışlardır.

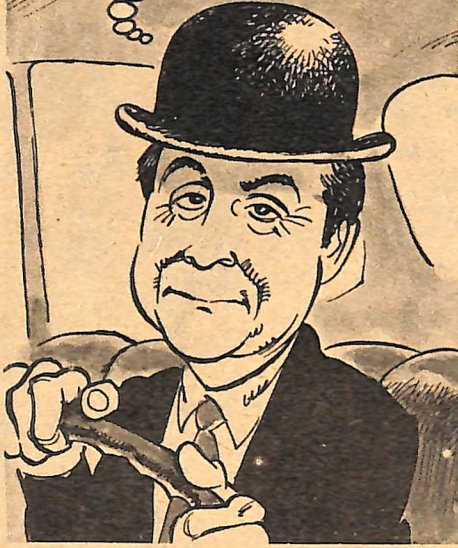
ÇOK TATLI SERT

Bay Steed, yeni görevlerini
Bayan Emma'ya bildirmek
için, ekip arabasını görmüş
ehliyetsiz minibüs şoförü
gibi vinliyordu!..

Yazan: Kandemir KONDUK

Çizen: Bülent DÜZGİL

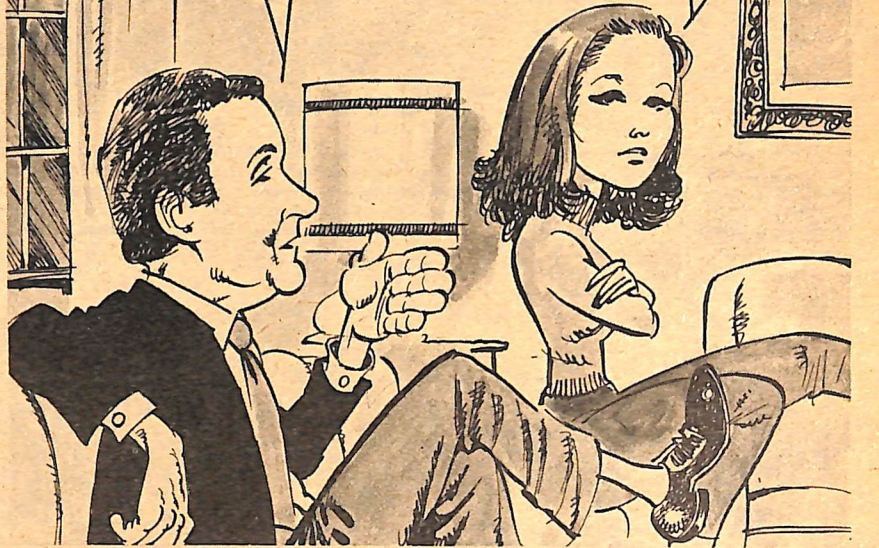
YA BU OLAYA ENGEL OL-
MALI, YA DA KAPIYA ÇEN-
GEL OLMALI... DURUM ÇOK
TEHLİKELİ!..

Az sonra...

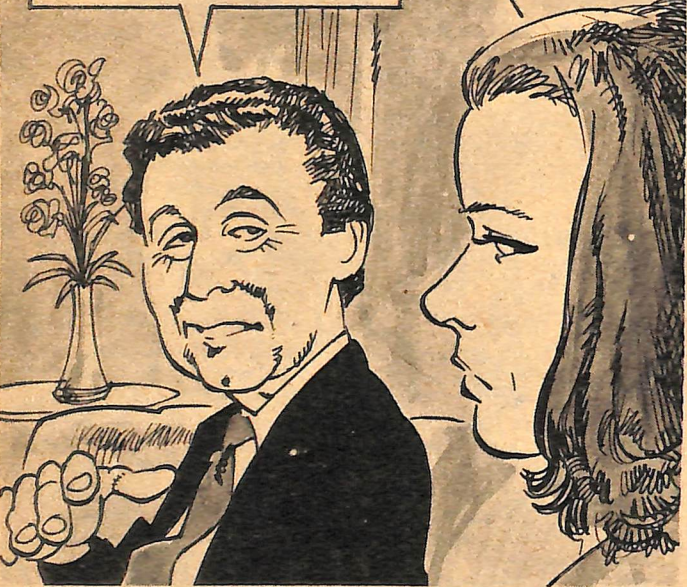
İŞTE BÖYLE EMMA, DURUM
KARIŞIK AMMA, ÇÖZEMEZEK
DÜNYA MAHVOLUR DİYORLAR!..

DEMİK, BÜTÜN ÜSTÜN
ZEKÂLARI ÖLDÜRÜ-
YORLAR!..

ÖLDÜRDÜKLERİ KESİN
DEĞİL... BELKİ DE BAŞKA
BİR ŞEY YAPIYORLAR...

ÖRNEĞİNİ,
NASIL?

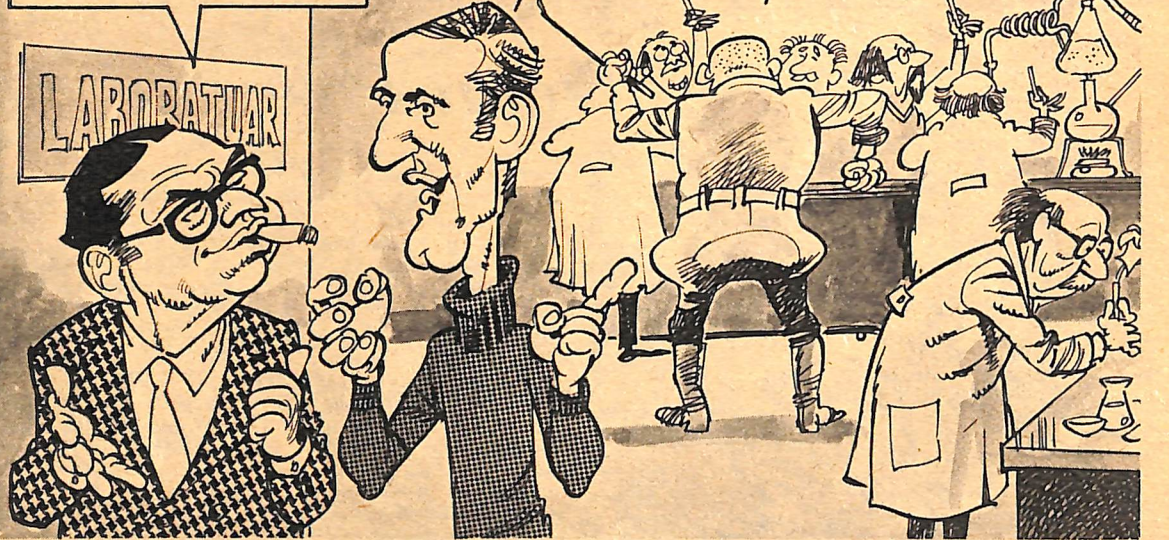

İşte böyle...

BÜTÜN ÜSTÜN BEYİNLER
BURADA... SANIRIM "ABU
ZİDDİN" MADDESİNİ
YAKINDA BULACAKLAR...

O ZAMAN BÜTÜN
DÜNYAYA SAVCI, ŞEY!..
HÂKİM OLUCAZ ŞEF!..

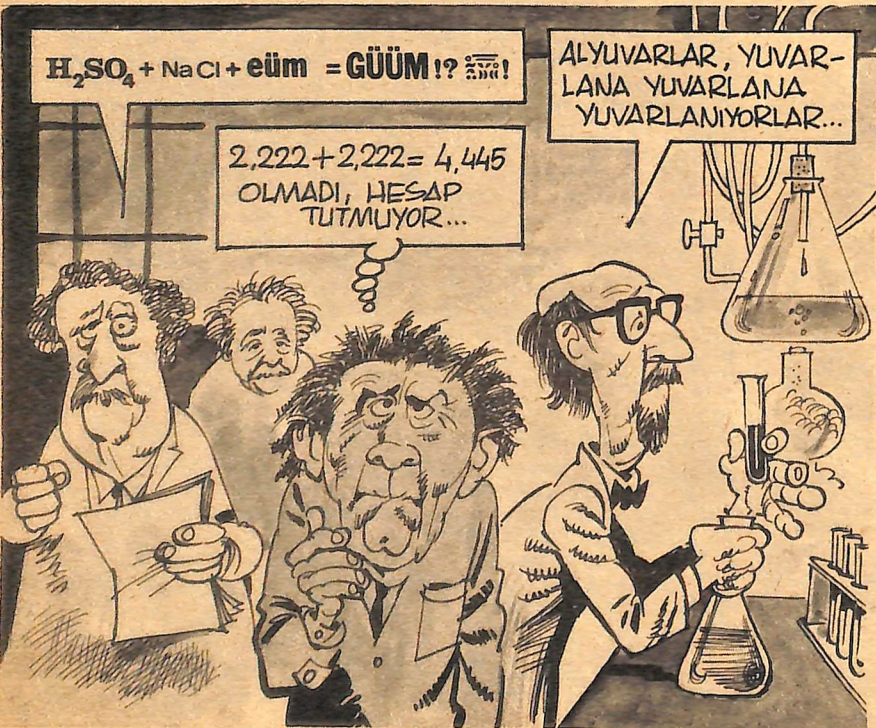
DAHA CANLI, DAHA CANLI...
ABUZİDDİN'İ EN KISA
ZAMANDA BULMANIZ LAZIM...

$H_2SO_4 + NaCl + eüm = GÜÜM!?$

2,222 + 2,222 = 4,445
OLMADI, HESAP
TUTMUYOR...

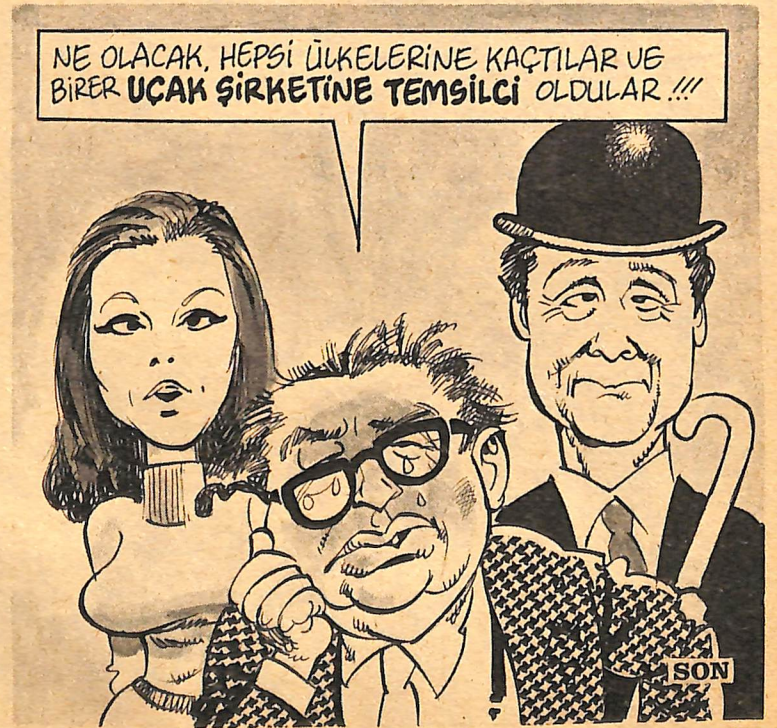
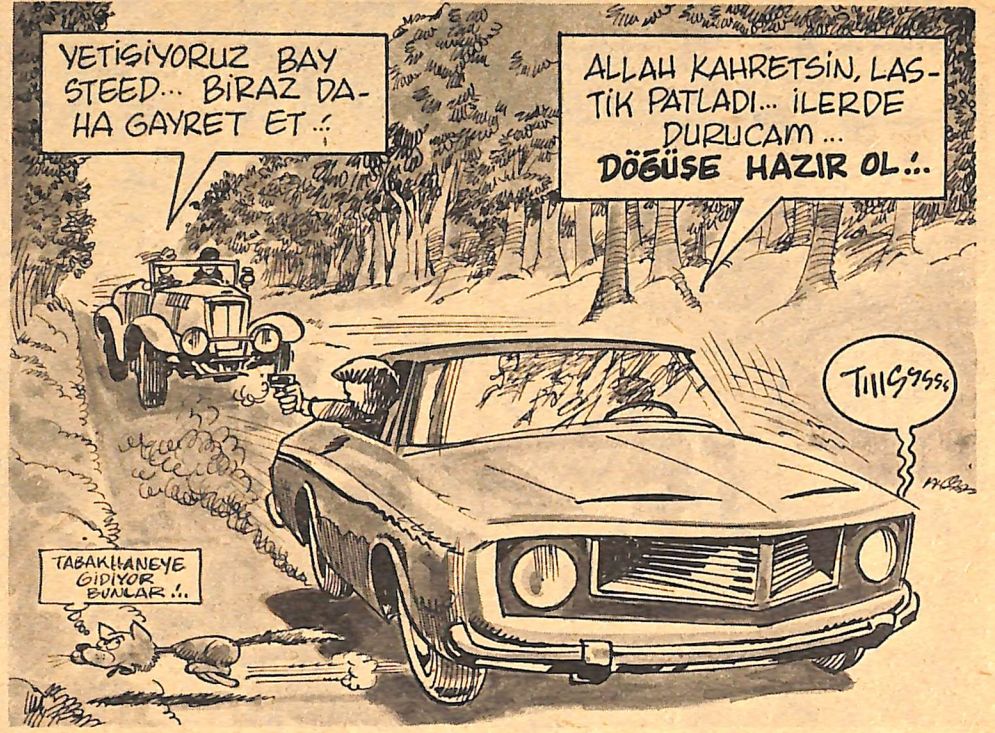
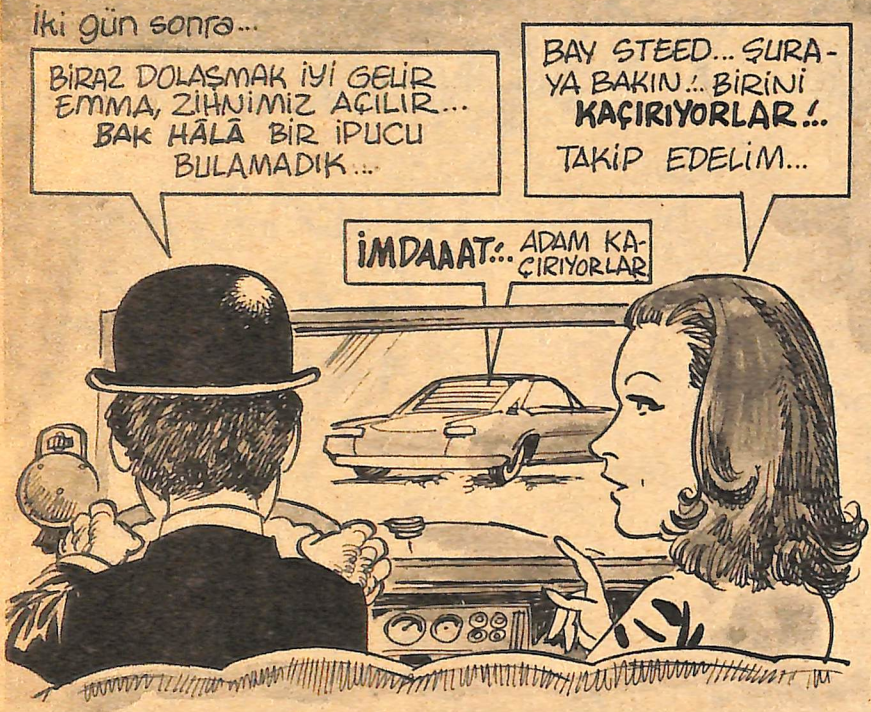
ALYUVARLAR, YUVAR-
LANA YUVARLANA
YUVARLANIYORLAR...

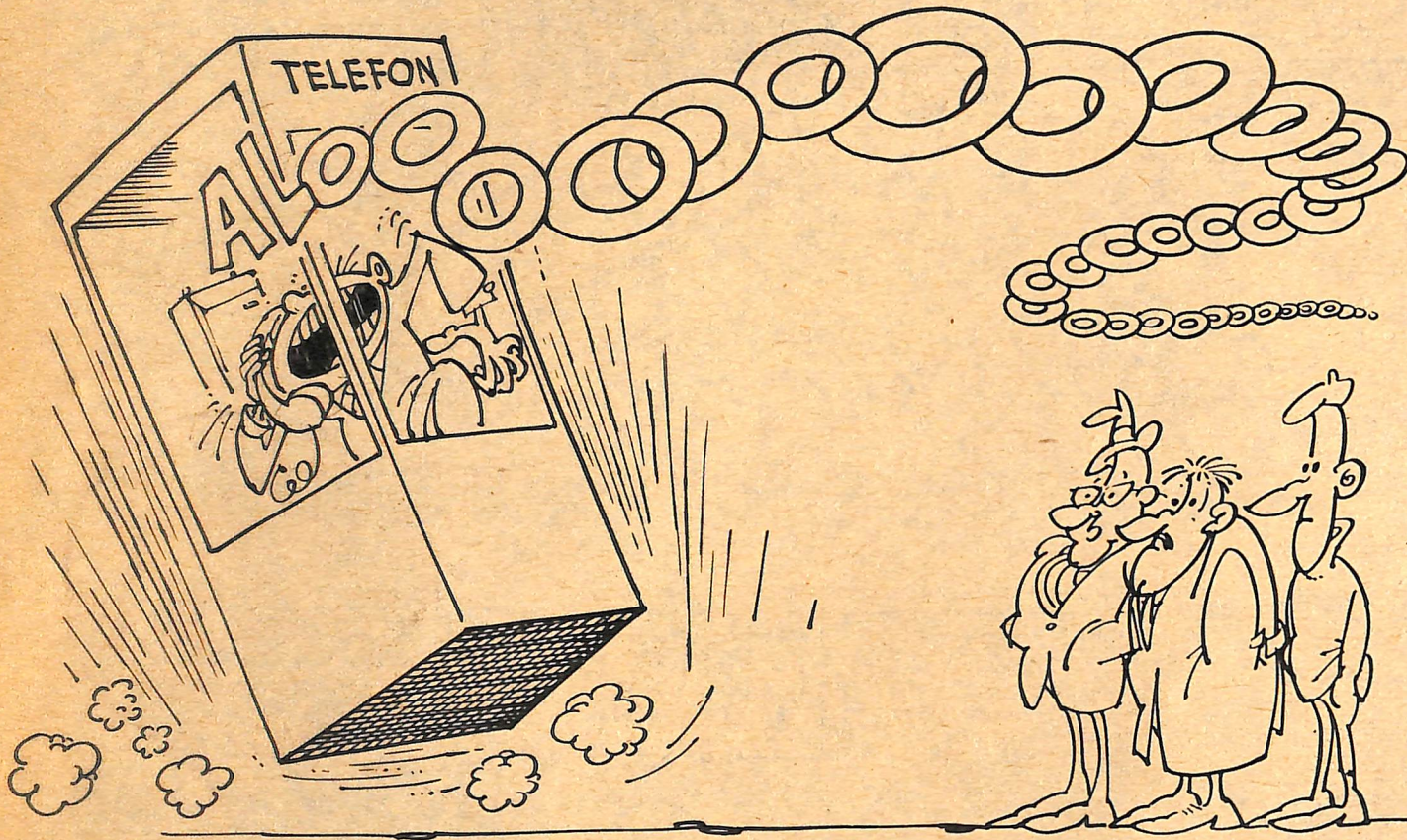
BU GÜNE DEK HERŞEY KEŞFEDİLDİ, AMA "ABUZİDDİN"
MADDESİNİ BULAN ÇIKMADI. İŞTE, KAÇIRDIĞIMIZ
BİLGİNLER BU İŞİ BAŞARACAKLAR VE BİZİ DÜ-
YANIN TEK SAHİBİ YAPACAKLAR!..

OOOOH!..
REVANİ...

TELEFON 100 YAŞINDA...

— EEE.... YÜZ YAŞINDAKİNE DE LAF ANLATMAK ZOR İŞİ...

OYNATTIK TELEFON BAŞINDA...

Çizen: SEMİH BALCIOĞLU

Telefonu bundan 100 yıl önce Alexandra Graham Bell isimli bir şahıs bulmuş ve götürüp karakola teslim etmiştir. Telefon, uzaktaki birisi ile konuşabiliyormuş gibi rahat rahat konuşabiliyormuşuz ve konuşucam derken de kafayı üşütmemizi sağlayan nefis bir araçtır... Ülkemizde telefon başında, düdük sesi bekleyenler, "Ulan bu kaçınıcı jeton?" diyenler, "Bir hat bulamadım, gün akşam oldu" diye türkü söyleyenler, bağıra bağıra tepinenler ve hırsından ahizeyi yiyenler için Bakırköy Akıl Hastanesi'nde yer ayrılmıştır. Bu yüzden hiç çekinmeden telefon etmeye kalkmalı ve bile bile hayatımızı karartmalıyız...

KEMİKKIRAN

ONU ilk kez cezaevinin demir parmaklık, demir parmaklıklı kapı ve betondan ibaret atmosferinin az ışıklı bir koridorunda görmüştüm. Pergel gibi gerilmiş ince bacakları ve sırm gibi vücuduyla, elinde kalın bir sopa, yerleri silsinler diye sübyan koğuşundan çıkarılmış, on iki, on üç yaşındaki çocukları bağırarak dövüyordu.

Koridor uzun, çok uzun. O koridorun sonunda, kovboyfilmlerinde rastlanan, ince uzun, ayrılcaklı bir silüet çiziyordu. Sopayla çocukların kafasına, gözüne, omuzuna hızlı hızlı vurduktan sonra, ellerini arkasına koyuyor, laz şivesiyle:

-Hepünüzün çanına siça-
cağum, diyor.

Adı, cezaevinde çok ünlüydü. Nerde görünse, en azılı mahkûmlar bile azrail görmüş gibi süt dökmüş kediye dönerlerdi. Söylentilere bakılırsa bir kaç kişiyi, hücrede döve döve, kemiklerini kırarak öldürmüştü. Onun için adı "Kemikkıran" a çıkmıştı. Koğuşları bir pire çevikliğiyle dolaşır, içeri girince ayağa kalkan mahkûmlara, iki eliye havayı aşağı doğru bastırarak:

-Ha oturun uşahlar, dedi.

Bir akşam da benim yat-
tığım koğuşa gelmişti. Koğuş, uzun masalar ve bank-
lardan ibaretti. Ranzalar ve
tuvaletler üst katta idi. Üst

kata, koğuşun dibindeki taş merdivenlerden çıkılırdı. Yana doğru sürülerek açılıp kapanan kalın çelik kapı, kocaman kilidiyle bu iki katlı koğuşun üstüne kapanırdı. Ve artık yıllarını o uzun masalı taş salonla, üst kattaki demir ranzalar arasında geçirirdin. Bir de kocaman beton bir avlu vardı. Dört bir yanı cezaevinin blokları ve duvarıyla çevrili bir avlu. Yalnız gök görünürdü avludan. Dış dünya olarak başını kaldırır, sadece göğe ve bulutlara bakardın.

Kemikkıran içeri girince herkes ayağa kalkmıştı. Koğuşun tavanında çıplak ampuller, beton duvarlarla beton zeminde eriyen, sarı sönük ışıklar dağıtıyordu.

Koğuşun temsilcisi, Atatürk döneminin Meclis polislerinden ihtiyar bir araba kaçakçısı, gün görmüş kişilerin misafirperverliğiyle başgardiyan yardımcısına:

-Kuzum şöyle buyur, kuzum böyle buyur, diye her zaman kendinin oturduğu baş köşeyi gösteriyordu.

Kemikkıran, avuçlarıyla, havayı aşağı doğru bastırıp:

-Ha oturun uşahlar, de-

mişti... Temsilcinin çevresi, yani koğuşun seçkinleri de Kemikkıranın oturduğu masanın çevresine saygıyla otur-
dular. Ben de masadaydım, acemi ve enayi, yapıtırma bir nezaket gülücüğü vardı dudaklarımda.

Kemikkıran yeni mahkûmlardan sesi güzel bir hafızı övüyordu.

-Önce, hafızlığına inanmadım. Ha şöyle otur baka-
yım biraz yanıma dedim ve
imtihan ettim onu... Billur gi-

bi sesi var çocuğun. Çok ya-
nık okuyor. Ha onu çıkarıca-
ğum bu cuma camiye...

Dinleyenler, büyük isabet, çok doğru, ne kadar iyi ediyorsunuz, gibilerden huşu ve anlayışla başlarını sallıyorlardı.

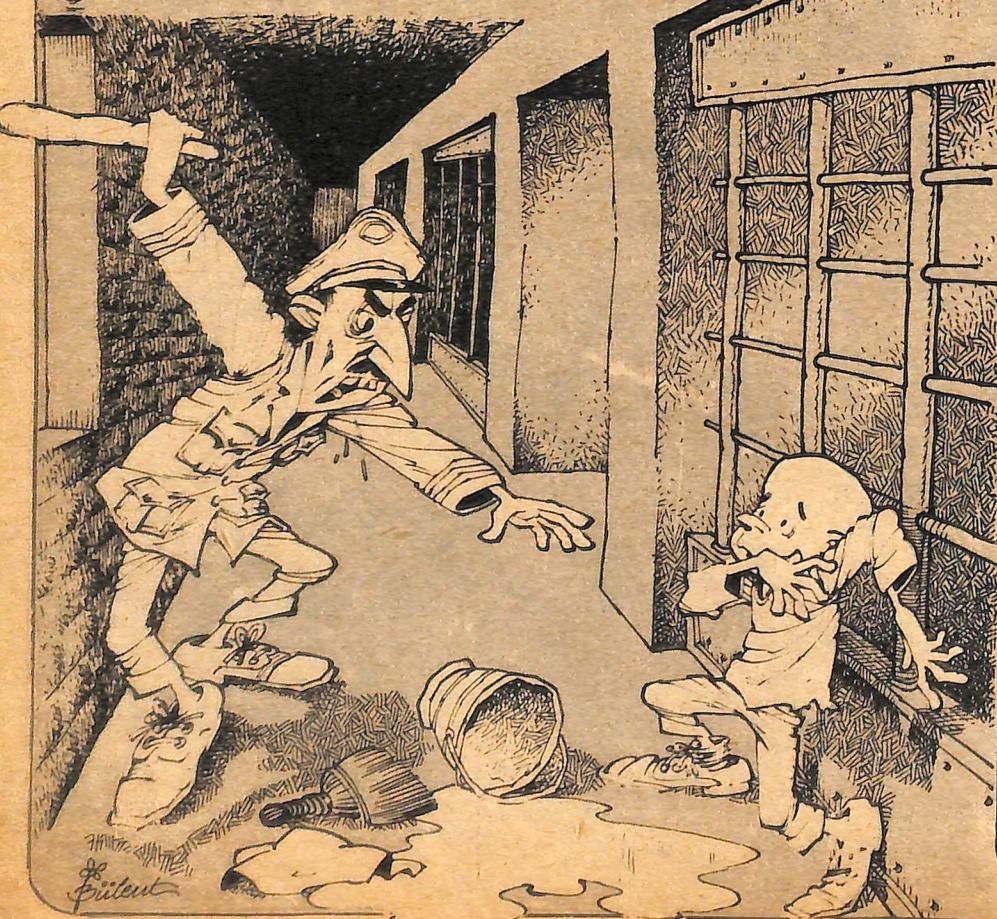
Birden ayağa kalktı Kemikkıran:

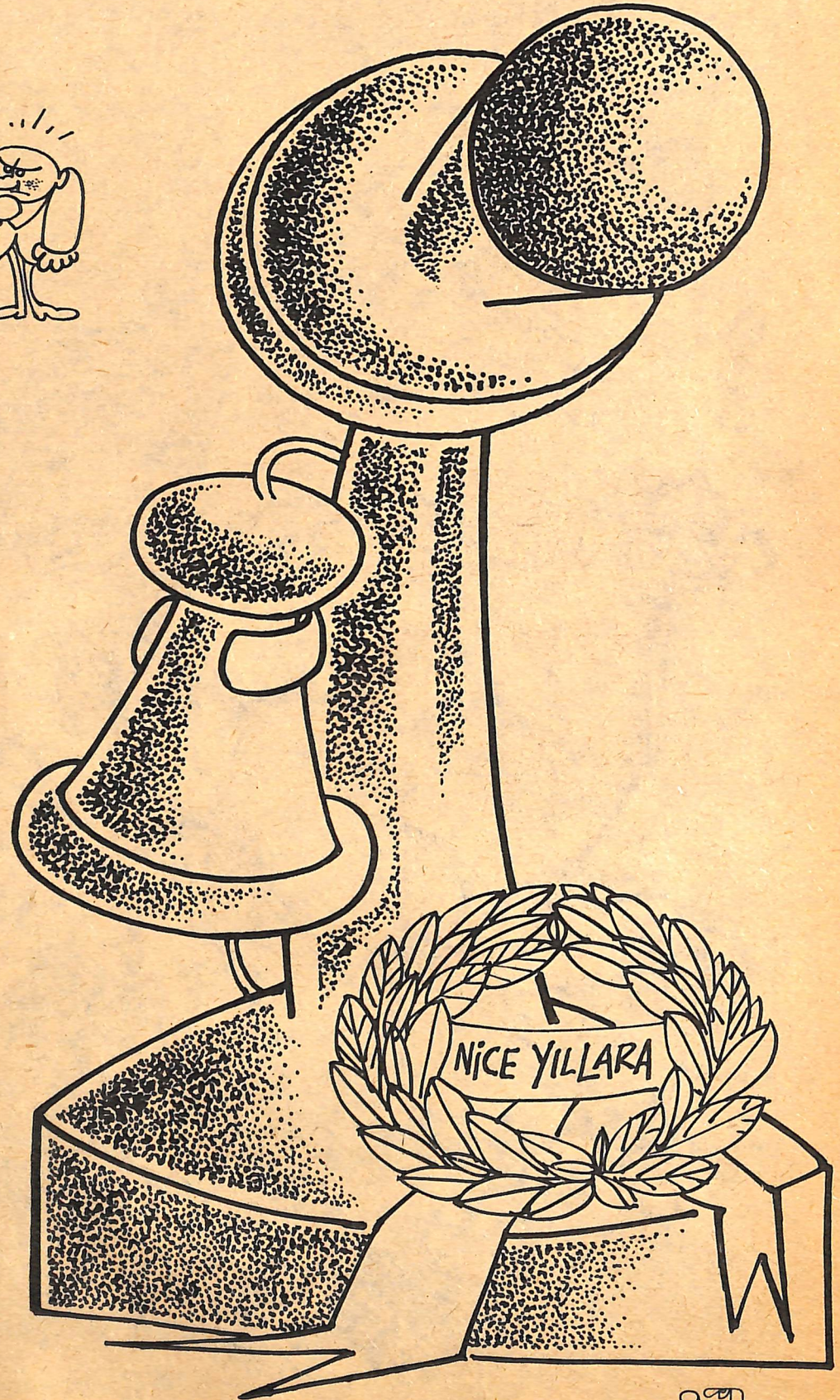
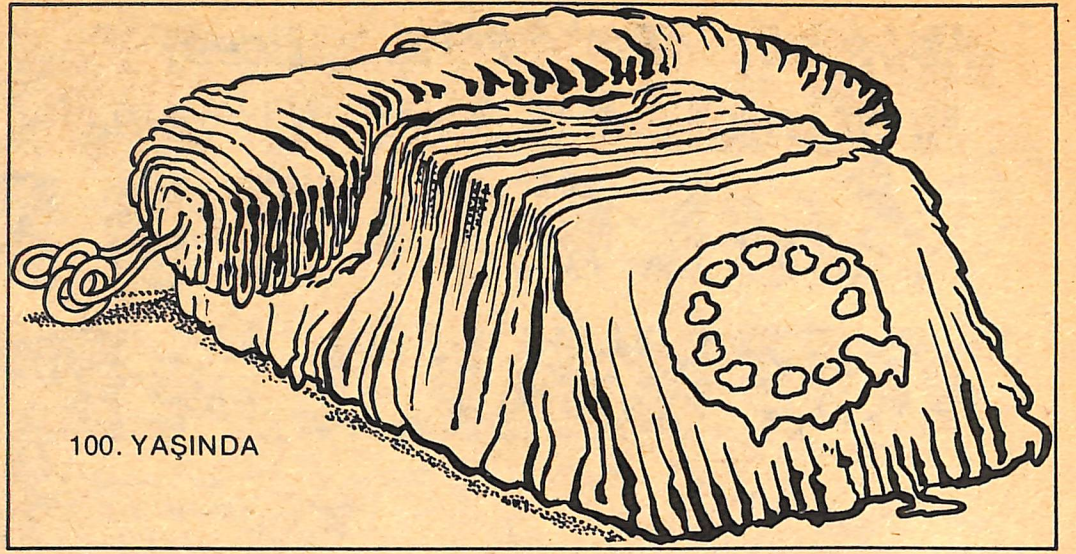
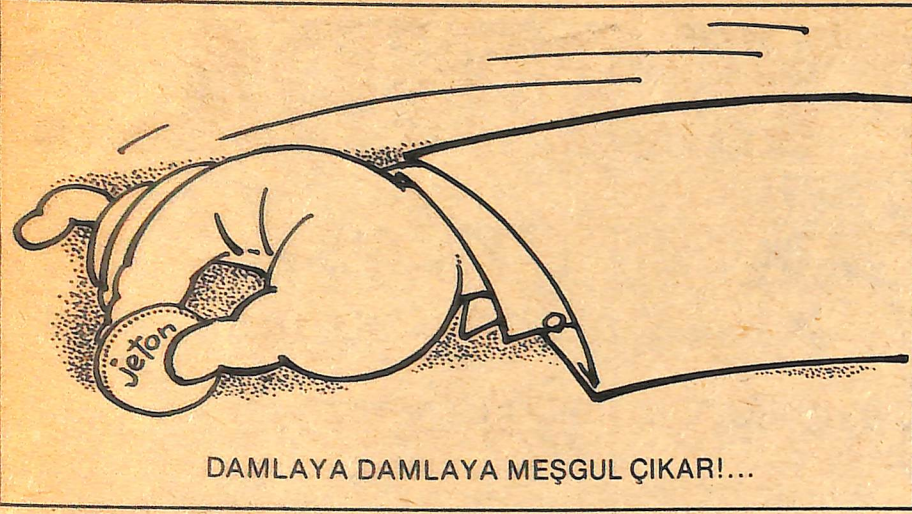
-Ben kaçayım, dedi.

GÜNLER, haftalar, aylar geçtikçe daha yakın tanıdım Kemikkıranı. Gücünü, zekasını, yürekliğini, üstün yeteneklerini anlatmaya meraklıydı. Gardiyanlığa başlamadan önce ayı avcısı olduğunu anlatıyordu. Bazen ayı avcılığını bırakıyor, maden çavuşu olduğunu söylüyordu. Bir kaç kez de milletvekili seçimlerinde politikacı olarak çalıştığını, hatta bir partinin kendisine adaylık teklif ettiğini söylemişti.

Bütün bunları başı sonu olmadan, birbirine karışmış film ve fotoğraflar gibi anlatırdı. Örneğin:

-Hava kış. Ayın yattığı ini gördüm ben. Yanımdaki uşaha, "sus, kırırdama, tüfeğin kapısına doğru tut" dedim. Hemen soyundum anadan doğma. Ayı çıplak adama bir şey yapmaz. Ya-
vaşça yüzü koyun süründüm ayının inine. Ayı içerde dibe uzanmış tabanını yalıyor. Beni görünce homurdandı. Sürüne sürüne yaklaştım yanına. Ben kolundan tutmak istiyordum, kolunu çekiyor, homurdanıyor. Bir, iki... Birden iki elimle kavradım bacağı. Homurdanarak üstüne yattı. Tekmeyle karnına vuruyordum, homurdanıyor. İki elimle de, üstümde ayı, ka-
piya doğru çekmeye çalışıyo-

rum kendimi. Yavaş yavaş, yavaş yavaş ayıyı üstümde çeke çeke kapiya vardım. İstiyorum ki onun başı benden önce çıksın dışarı. Tam kapının dibinde, birden ayının arkasına attım kendimi. Elimle ayağımla ayıyı kiçindan iterek, kafasını çıkarttım dışarı. Bizim uşah, ayının kafasını görünce, mavzerle dayandı kurşunu...

Biz, abartılmış bir hayretle:

-Valla bravvo. Kolaydeğil, doğrusu pes, falan derdik.

Başka bir gün:

-Baktım ocakta grizu patlayacak, diye başlardı. Uşahlara, kapiyağıtmeye vakit yok, dedim. Dipteki bacadan çıkacağız.

Biz sorardık:

-Baca mı vardı ocağın dibinde...

Lafını bölmez:

-He öyle, diye devam ederdi. Önce ben vurdum kendimi bacaya. İki ayağımla bacanın iki yanına, iki elimi de iki kıyıya dayadım, başladım kedimi yukarı çekmeye. Tam tepeye çıktım, aşağısı gümlledi.

Yahut:

-O gün baktım koğuşlarda durum bozuk. Hemen telefonla Ankara'yı, bakanı aradım. "Beyim" dedim. "Vaziyet böyle böyle" Bakan, beni tanırdı. "Oğlum elinden geleni yap, ben şimdi gereken emirleri vereceğim" dedi. Derken, jandarma dışardan yayılım ateşine başladı. İçeride mahkûmlar kapıları parçalıyor. Müdür ortalıkta yok. Ben, durumu anlatmak için telefonla bakanı arıyorum.

Bazen de:

-Atladım cipe, derdi. Rahmetli babamın yakın dostuydu bölge müdürü. Çok iyiliği

dokunmuştu babamın ona. Bana da, o senin amcandır, sözünden dışarı çıkma, diye nasihat etmişti. Müdür seçimlerde koydu adaylığını, ama kaşısındaki rakibi kuvvetli. Ciple, doğru şehirdeki kahveye geldim. Topladım uşahları. Müdürün milletvekilliğini *sizden istiyorum, dedim. Uşahlar:

-Sen iste, gerisini biz yaparız, dediler...

Ve biz hep aynı hayranlıkla dinlerdik.

Derken, genç gardiyanlardan biri gelir, hazırol durur:

-Başefendi, hırsızlar koğuşunda birini ötekinin yatağında yakaladım, derdi.

Kemikkıran sopasını kapıp ayağa fırlar:

-Zorlama mı, gönül rızasıyla mı, diye sorardı.

-Gayri bilmiyorum, bir tanesi "zorlama" diyor...

Başgardiyan yardımcısı bize döner, "Tövbe tövbe" diye iki elini yana açıp, boynunu sağa bükerek, sonra da:

-Haydi şimdilik eyvallah, diye çıkıp giderdi.

SEZDİĞİM kadariyle, Kemikkıran cezaevi yönetiminden de hoşnut değildi. Yöneticileri yetersiz ve acemi buluyordu. Bütün yükün kendisi üstünde dönüp dolaştığından yakınıyordu.

Ama yine de gerek savcı yardımcısının, gerek müdürlerin yanında, her emre hazır bir terbiye içinde duruyordu.

Öteki başgardiyan yardımcılarıyla de su üstüne çıkmayan gizli bir rekabet vardı aralarında...

Fırsat buldukça, üstün-körü birbirlerini çekıştırirdi. Biz ise daima tarafsız ka-

lır, sesimizi çıkarmazdık.

Bazen bir mahkûm kaçardı. Genellikle de en sakın, en disiplinli görünenlerden biri kaçardı.

Kemikkıran:

-Ben, anlamıştım onun bir bok yiyeceğini, derdi. Hep öyle düşünceli düşünceli önüne bakmasından kuşulanmıştım. Üst pencerelerden birinin demirini kesip, köşedeki borudan dama çıkmış. Ben öteki taraftan dolaşırken birinin demirini kesip, köşedeki borudan dama çıkmış. Ben öteki taraftan dolaşırken birinin demirini kesip, köşedeki borudan dama çıkmış. Ben öteki taraftan dolaşırken birinin demirini kesip, köşedeki borudan dama çıkmış.

Esrar, hap, şiş yakaladıkça da gelir:

-Donundan çıkardım, ceketinin astarından çıkardım, yastığının içinden çıkardım, diye mesleki ustalığını kanıtlayan ayrıntılı bilgiler verirdi.

Biz, hep öğretmenlerle iyi geçinmeye çalışan uslu, kurallara bağlı, asla laubaliliğe kaçmayan, efendi okul çocukları gibi, dinlerdik anlatılanları.

Sonra koğuşta ranzaların bulunduğu ikinci katın ta en dibindeki demir parmaklıklı pencereden uzaklara bakardık. Bir o pencereden, geceleri uzaklarda bir, iki ışık görünürdü. Özgür yaşayanların ışıklarıydı onlar.

Ve biz, daha kimbilir ne kadar yatacaktık o koğuşta?

Kırk beş yaşında, çeyrek yüzyıllık bir kalem işçiliğinin büyük ödülü olarak bizi cezaevine kapatmışlardı.

Kemikkıran bile bazen bu işe şaşar:

-Olacak şey değil, ama olmuş bir kez, Allah kurtarsın, derdi.

Polis, suç işlemezmiş!... Eeee?
Amir, enselenmezmiş!... Demeee!

KOLUMBO DA CUVALLADI...

III... II... ŞEY. BİR DAKİKA KARI...
VAR OLMAK BÖYLE VAKALAR,
TÜRK POLİS (NAH) YAKALAR...

KOMİSER Kolumbo, son TV programlarından birinde, katil olduğunu saptadığı kendi şefini yakalayıp polise teslim etmiş; böylece de ortalığı allak bullak etmiştir.

Herşeyi akıl ettiği halde; polisin katil olamayacağını ve amirlerin ne suç işlerlerse işlesinler yakalanamayacaklarını bir türlü akıl edemeyen Kolumbo, bu davranışıyla, doğrusu çok ayıp etmiştir.

Tek gözü ile olayları iyi göremediği anlaşılan eski pardesülü komisere ben de, İzmirli bir kısım polis gibi, çok içerledim. Ve, evvelki gün RÜŞVET-MC-76 tipi bir uçağa atladığım gibi, soluğu Amerika'da aldım. Arayıp, tarayıp Kolumbo'nun yanına vardım.

Kolumbo, elindeki bir gece lâmbası ile yeni bir cinayet olayını aydınlatmaya çalışıyordu. Birden beni görünce çok heyecanlandı:

-Ooo... Siz burada mıydınız Bay Cornel?... Büronuza bir telefon etmek için girmiştim, özür dilerim, diye gargara yaptı.

Tabii hiç yüz vermedim:

-Telefon etmeden önce bir, iki kelâm etsek daha iyi olur kanımca; dedim.

Kolumbo, beni aradığı katilin eniştesine benzettiği için, hâlâ zirvalıyordu:

-Haklısınız şüphesiz... Yalnız bir şeyi çok merak ettim: Olay gecesini, evde miydiniz?

-Olay gecesini bilmem ama pazar gecesini evdeydim. Ve de senin filmini seyredince, çok pipiklendim...

Kolumbo, ne demek istediğini anlamamış ve sol sinyalinin yakarak, yüzüne bakmaya başlamıştı.

-Eeee...Şey, diye söze girdi. Sinirlenmek iyi değildir. Benim bir akrabam vardı. Terziydi kendisi... Terzi deyince aklıma geldi Bay Cornel: Elbiseniz çok şık gerçekten. Yalnız, üstünüze pek oturmamış, içinde korkuluk gibi kalıyorsunuzuz!...

Birden tepem attı:

-Ne yapalım yani, diye bağırdım?... Doğru dürüst giyineceğiz diye maaşı elbiseye yatırıp, aç mı kalalım? Cuma günü Mahmutpaşa'daki tenzilatlı satışlardan 800 liraya kaldırdık. İdare ediyor işte!...

Kolumbo kafasını kaşımaya başladı birden...

-Mahmutpaşa'dan ha? dedi. Ben de bu pardesüyü ordan almıştım. Demek oluyor ki, siz İstanbul'dan yeni geldiniz!... Peki niçin?

-Senden hesap sormak için!... -Öyleyse buyrun, sizi dinliyorum.

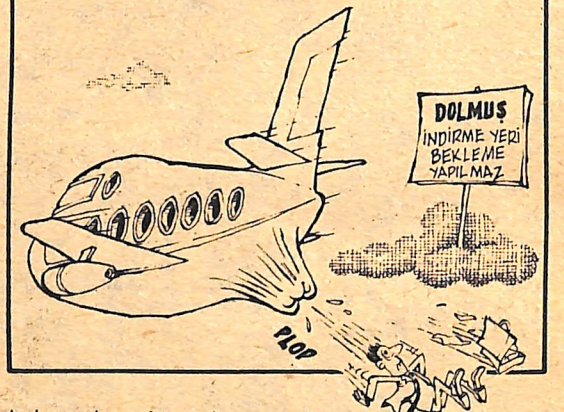
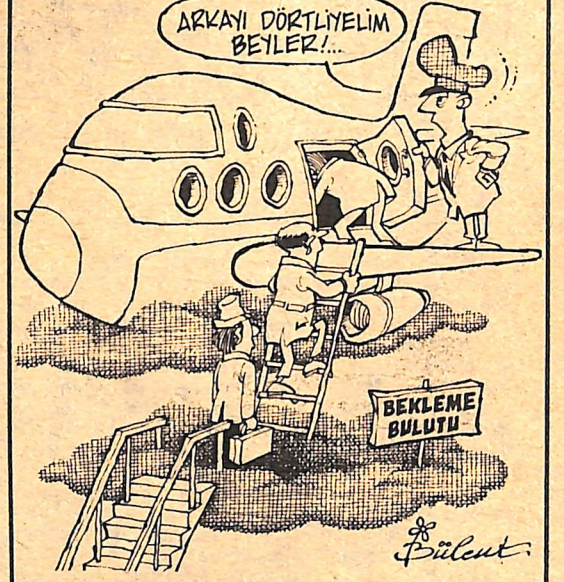
İyice afallayan Kolumbo ile karşılıklı koltuklara oturur oturmaz, açtım ağzımı, yumdum gözümlü:

-Ülen cahil, ülen beyinsiz Kolumbo; dedim!... Biz de, seni uyanık bilirdik. Meğersem, senin hiç kafan çalışmıyormuş!... Ülen, polisin katil olabileceği sonra da cinayetlerini örtbas edebileceği duyulmuş, görülüş şey midir?

Kolumbo'nun bön bön yüzüne

THY dolmuş uçak seferlerine başlayacak

bakıyordu... Atışa devam ettim:

-Hadi, kırk yılda bir, böyle bir şey oldu diyelim. Peki, bunun suçlusu hiç yakalanır mı?... Amirler, baştakiler hiç deliğe tikiyor mu? diye, avazım çıktığı kadar bağırp ortalığı İnlettim!..

Kolumbo:

-Fakat Bay Cornel, uygar ülkelerde; hele hele yirminci yüzyılda filan falan diye bir şeyler gevelemeye başlarken de, sözünün sonunu dinlemeden çektim, geldim...

Artık büyüklüğümüz hiç sinirlenmesinler. İnanın, Kolumbo'nun ağzının payını verdim...

**ÇARŞAF, rüşvet olayında
Soruşturma Komisyonundaki kapalı
oturumun gizli zabutlarını
açıklıyor:**

13,5 milyon lira dansözün göbeğinde

Bütün Türkiye arıyor... Bir "Kilit adam" aranıyor... Kim bu hain kilit?... 13,5 milyonu cebe indiren en büyük rüşvetçi?...

Soruşturma Komisyonu'nun gizli oturumundayız... Paşa Başkanın karşısında, el pençe divan duran çift göbekli bir iş adamı, çift göbekli bir politika kurdu ve tek göbekli tombul bir dansöz!... Tek, ama Türkiye'nin en ünlü göbeği... Rüşveti veren de, alan da, vasıta olan da bunlar ama... Acaba hangisi kilit adam?... Başkan Paşa, önündeki belgelerden başını kaldırarak, sanıklardan birine doğru işaret parmağını uzatıyor:

- Siz!.. Kilit adam sizsiniz!...
- Estağfurullah Paşa hazretleri... Ben, anahtar adamım... Bendeniz bu işte mütevazı bir anahtarım sayın Generalim...

Paşa ünlü Göbek'e dönüyor:
- Ya siz hanımefendi?... Gerek Hilton'daki ziyafette, gerek Ankara'da Marmara Otelinde uçak fabrikatörlerine göbekler atan siz değil misiniz?... Amerikalıların ağızlarına çatal ile meze vermek suretiyle onları besleyen siz, bu işte necisiniz hanımefendi?... Kilit mi, anahtar mı?... Ünlü Göbek kırılıp dökülüyor:

- Ben mi Paşam?... Anahtar

deliği cariyeniz!... Amerikalıları ağırlamak üzere, uçakları satmak acenta tarafından görevlendirilmiştim. Biri anahtar, öteki kilit, iki taraf anlaşmak istiyordu. Ben onlara bir kolaylık gösterdim canım. Kapıyı açmak isteyenlere anahtar deliği vazifesini gördüm.

Başkan, çift göbekli ikinci adama döndü:

- Ya siz?... Siz de mi anahtar adamsınız?... Yoksa kilit mi?...

- Hayır Paşam! Bendeniz, "Maymuncuk Adam"ım.. Malumu aliniz, anahtarları yalnız birkaç pıy açarlar... Ben ise işime bakarım... Bu kapı olmazsa, öteki... Yani maymuncuk kulunuz!..

- Bakınız belgeler ne diyor?... O ağacın altında buluşmuşsunuz. Ve rüşvet, orada verilmiş size...

- Hayır Paşam... O ağacın altında; rüşveti alan ben değilim... Ah ah ne şarkıdır o... O ağacın altında... Ne ağaçtır o!..

- Kime gitti öyle ise bu 13,5 milyon?... 9999 numaralı belgede "Dolarlar, oynayan dansözün göbeğine konuldu..." deniliyor.. Oradan alınmış paralar... Işıklar karartılınca dansözün çıplak göbeğine uzandığınızı görmüşler sizin. Paraları oradan mı aldınız?...
- Aman sayın generalim. Bir

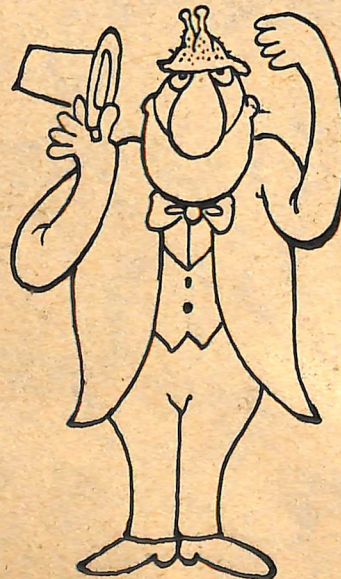
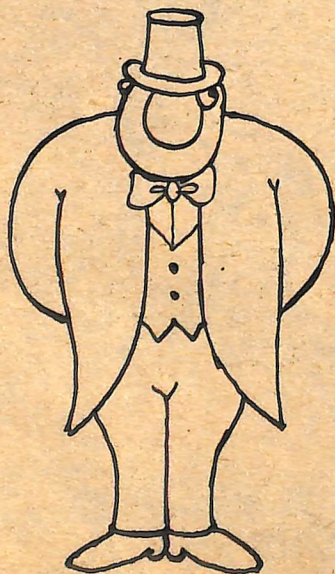
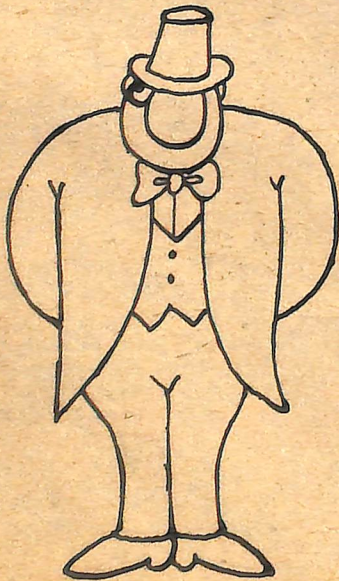
teknik hata var burda... 13,5 milyon bu dansöz hanımın neresine sığar?... Benim, kendisini karanlıkta ellemem, sadece komp-liman maksadı ile idi...
- Siz buna ne dersiniz hanımefendi?...
- Kabul etmem efendim... Sığmasına pekâlâ sığar... 13,5 milyon da sığar, 20 milyon da... Esasen ebem, göbeğimi çok derin kestiği için büyük şöhretim ondan ileri gelmekte... Artık Türk lokumu denilince, Ortak

Pazar'da benim göbeğim aklı geliyor... 13,5 milyon da ne demek... Ama, göbeğime dolar konulduğunun farkında değilim... Evet, bir şeyler oldu. Bir şeyler yerleştirdiler; bir şeyler koydular. Ama, her zamanki gibi sanmışım. Yani, Türk parası yapıştırdılar gibi gelmişti bana... Ha-

tırıyorum, şöyle bir el de uzandı, bir şeyler yaptı, bir şeyler karıştırdı... Ama iltifat sanmışım... Nereden bilirim, masadaki misafirlerin benim göbeğimde uçak alışverişi ettiklerini... Ünlü göbek böyle dedi.. Ve vakit geciktiği için soruşturma haftaya kaldı.

KİLİT
ADAM!

Bir Milletvekili
Açlık nedir bilmez, belli...
Geçenlerde modaya uyup,
Tüm yiyeceklere
ağzını yumup
Grev yapmaya kalkışınca
Ama çok fena da acıkınca
Soldurdu üç beş günde
mahcemalini
Ve öğrenmiş oldu,
halkın halini!...

KASIM Gülek, bilindiği gibi müzmün politikacılarımızdandır. İlk kez 1940 yılında Bilecik milletvekili seçilerek, siyaset hayatına atılan, tek parti döneminin son yıllarında Bayındırlıkve Ulaştırma Bakanlıklarında bulunan ve bu sıralarda Amerikanvari davranışlarıyla kendine geniş bir ün sağlayan sevimli Gülek'imiz, CHP'nin, 1950 seçimlerinde ayıyı yemesinden sonra parti Genel Sekreteri olmuşsa da, karşıtları tarafından kısa zamanda ipliği pazara çıkarılmıştır.

İsraf olmasın diye çamaşırcı tutup kirli çarşaflarını yıkamadığı gerekçesiyle CHP'den özel törenle ihraç edilen Gülek, son olarak çok kısa bir süre için kontenjan senatörlüğüne seçilmiş, süresi dolar dolmaz gözyaşları

içinde Senato'dan uğurlanivermiştir. Yakın zamanlarda CHP'ye dönme isteği Ecevit tarafından geri çevrildiğinden, kahrından eve kapanmış, çocuk yapmaya başlamıştır.

Kasım Gülek'in masraf olmasının diyerek ellisinden sonra dünya evine girdiğine bakmayalım sevgili okuyucular. Uzun araştırmalar sonucu tespit edebildiğimize göre: 39 dil öğrenmiş, 71 kadınla hissi, 119 kadınla seksi, 1396 kadınla siyasi ilişkide bulunmuştur... Bu ilişkilerin sonucu olan kürtaş operasyonlarını, "tenzilâtli tarifieden ve düzinesi 600 liradan" hemşerisi Kemal Satır'a yaptırdığı söylenir.

Aşkı, ilk kez, Robert Kolej'in çamaşırcısı Madam Ütücüyan'dan tatmış ve ilk gençlik yıllarında bu yüzden az biraz oynatmış olan Kasım Gülek'in çeşitli dönemlerindealmış olduğu aşk

mektuplarından bir kısmını yayınıyoruz.

MADAM HAYGANUŞ ÜTÜCÜYAN'DAN, KASIM GÜLEK'E:

Yavrus,
Beni çamaşırlanede sıkıştırdığın günden beri gözüme uykuy girmoor. Bir daha ne zaman geleceksin diyerek yollarını gözloorum. Artık senin çamaşırlarını bedava yıkıyacayım yavrus. Yeter ki beni kollarına al, çamaşır gibi sık, suyum çıkar. Yemin edoorum, ütünü bile bedava yapacayım. Hangi talebe bu masariyete erişmiştir ki? Düşünse-ne... Kari bedava, çamaşır bedava, ütü bedava...

Haftaya pazar günü buluşup bizim eve gidelim. Merak etme otobüs paralarını da ben veririm. Gecikme sakın, bekloorum. Senden otuz yaş büyük olduğuma bakmayasın. Hayganuş kari bileor musun kaç genç kıza

taş çıkartır?
En münasip yerlerinden öpeorum.

Hayganuş
Küçük Kasım, Madam Hayganuş'un evine birçok defa gitmiş ve bu arada bir taşla iki kuş vurarak, Madam'dan Fransızca ve Ermenice dersleri de almıştır.

Halen 85 yaşında bulunan Madam Hayganuş, bir muhabirimize "İyi idi, hoş idi, yalnız çok hasis idi. Aylarca dizime oturup ders verdim ona, bir gün bir karanfil bile almamıştır. Kendisini göröorsanız teessüflerimi söyleyiniz." demiştir.

Diploma koleksiyonu yapmaya başladığı Paris'teki ilk yıllarında, Matmazel Ani'den almış olduğu şu aşk mektubunu da, dikkat ve ibretle okuyalım.

Canım Kasım,
Var yapmak amur birlikte, çok güzel. Mon diyö! Sen çok kuvvetli erkek: Türk gibi. Var sen çok okşamak, öpmek, sevmek beni her gece, çok güzel! Ani seviyor seni, pek çok canım Kasım. Bu amur çok güzel...

Fakat, var birşey çok üzme beni. Gİtmek seninle her yerde. Var hep ben vermek para. Metro parası Ani; sinema parası Ani; yemek parası Ani... Çok fena... Altı ay çıkıyor seninle birlikte, hep o veriyor para. Çok fena.

Ani alıyor sigara, içiyor Kasım hepsini. Çok fena... Ani alıyor ekstra şarap, hepsini içiyor Kasım... Çok fena... Bundan sonra Kasım versin her yerde para, çok güzel olur.

Var güzel bir film sinema. Yarın Kasım götürsün Ani'yi...

Ani çok özlemiş Kasım'ı... Sevgi ile öpüyor ateşli dudaklarından. Ve bekliyor onu. Canım Kasım.

Ani'n

Kasım Gülek, bu mektubu aldıktan sonra bir daha Ani ile karşılaşmamak için Paris Hukuk Fakültesi'ni bırakıp Paris, Siyasal Bilgiler Okulu'na girmiştir. Aynı acıklı durum orada da devam ettiğinden, sevimli politikacımız sırasıyla Columbia, Cambridge ve ardından Berlin Üniversitesi'ni de süratle ve en masrafsız bir şekilde bitirip memleketi Adana'ya kapağı atmıştır. Memleketine döndüğü zaman, Adana'nın sayılı zenginlerinden olan babası Mustafa Rifat beyin 7-8 yıl içerisinde gönderdiği harçlıkların % 98'ini tasarruf edip getirdiği söylenir.

Altmış beş yılı bulan yaşamı süresince elini bir defa olsun cüzdanına ve vicdanına götürmeyen Kasım Gülek'in fiilen politikada bulunduğu yıllar içerisinde, 11.786.389 vatandaşımızın elini sıkıdığı Devlet İstatistik Enstitüsü tarafından tespit edilmiştir. Bu rakkama, Türkiye'deki ecnebilerle yurt dışında sıkılgılar dahil edilmemiştir.

Şimdi sizlere otobüs ya da dolmuş binmemek için yürüyüş sporunu benimseyen Kasım Gülek'in öğrenimini tamamlayıp yurda döndükten sonra Kayseri doğumlu Adanalı zenginlerden (ismi lâzım değil) birinin kızına yazmış olduğu manzum aşk mektubunu takdim ediyoruz.

Cânâna Gazel

Cânânım, a benim sultanım efendim
Hazinem, serveti sâmanım efendim
Kolunuz, boynunuz altınla bezenmiş
İşte ben olara hayranım efendim

Okumaktan başım döndü yadellerde
Gelmekte geciktim pişmanım efendim

Dilersen yoluna bu kulun can verir
Yeter ki, emreyle, fermanım efendim

Sana vadettiğim tutumlu bir hayat
İsrafa ezelden düşmanım efendim

Ne lüzum var günde üç öğün yemeğe
Ben biriyle bile şişmanım efendim

Lutfedip babanız beni damat seçsin
Dolsun sayenizde cüzdanım efendim

Kulunuz Kasım

Şimdi de, son olarak Kasım Gülek'in, Bülent Ecevit'e yazdığı dörtlükle, Sayın Ecevit'in cevabi dörtlüğünü sunuyoruz.

Allah taksiratlarını ve taksiratımızı affetsin.

KASIM GÜLEK'TEN
BÜLENT ECEVİT'E

Etme CHP'ye al beni Bülent
Al da yerden yara çal beni Bülent
Engin çayırına politikanın
Ne olur naz etme sal beni Bülent.

BÜLENT ECEVİT'TEN
KASIM GÜLEK'E

İstemem oyunda kendime hasım
Ben, piştide Vale; pokerde As'ım
Rahat duramazsın seni bilirim
Oturduğun yerde be Kasım.

Çarşaf

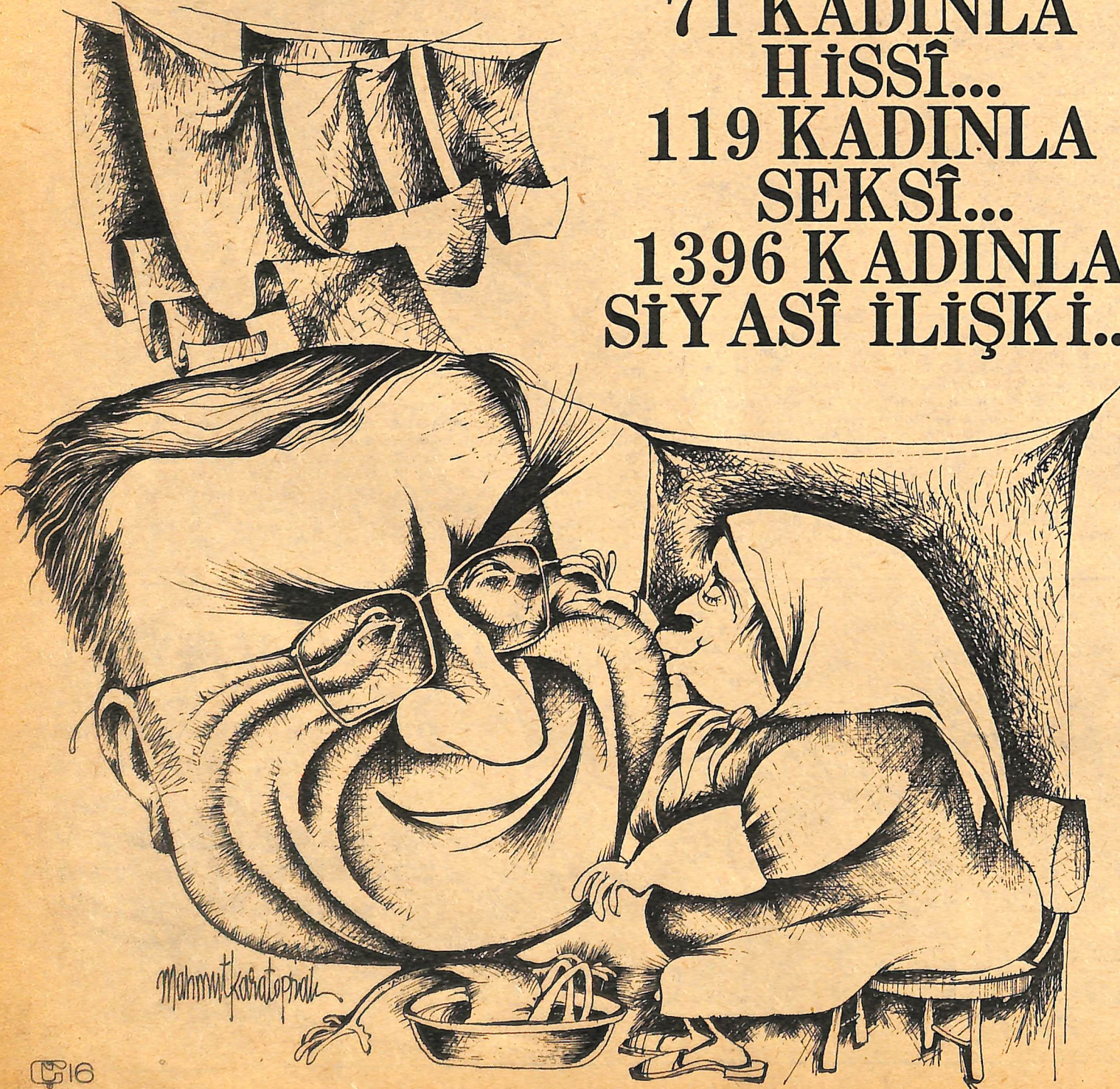
bir bir
açıklıyor

6

POLİTİKACILAR VE
KİRLİ ÇARŞAFLARI

Altmış beş yılı bulan yaşamı
boyunca elini bir kez bile
vicdanına götürmeyen KASIM
GÜLEK'in kirli çarşafı:

71 KADINLA
HİSSİ...
119 KADINLA
SEKSİ...
1396 KADINLA
SİYASİ İLİŞKİ...

NANE

EVLİLİK POSTASI

Ömer Bayo Bir Dafa Çıkar
Sahih Mh. 1544 St. No. 29 Düzce
Foto: Dönem İzber

Güngör Kesimli ile Nedret Hancılar Evleniyor

"Ey mü'minler! sizden erkek ve kadın bekar olanlar, köle ve cariyelelerinden umur-u dine itina ile salih olanları nikâh edin ve nikâh zamanında fakir hallerine bakmayın. Eğer onlar fakir olurlarsa Allah Taâlâ fani ve kereminden onları mengin kılarsın. Zira Allah'ın hazinesi bol olup onlara hallerini bilir." Ayet-i

BABASI
Ahmet Hamdi

AVETLER

Ölüm (Kadınlar) için için, siz de onlar için birer

libasınız.

(S: Bakara, A: 187)

Ölüm kadınlara bürünme haklarıdır. Allah'ın razıdır! O neyde ki, Allah onlardan kimisi (erkekleri) ki-
mini de (kadınlar) için kılınmıştır.

(S: Nisâ, A: 34)

Not: 7 Şubat 1978 Cumartesi akşamı Belediye Salı-
nonda saat 20.00 den 23.00'a kadar kadınlar için tıraş gecesi
verildi.

Kerimesine istinaden Güngör Kesimli ile Nedret Hancılar Allah'ın emri, Peygam-
berin kavli, imam-ı A'zam'ın içtihadı üzere 8 Şubat 1978 pazar günü saat 11.00'de Yeni Sinemada yapılacak olan nikâh merasimi ile dünya evine girecek, sizleri de aralarında görmekten büyük mutluluk duyacaklar.

BABASI
Mehmet Arif

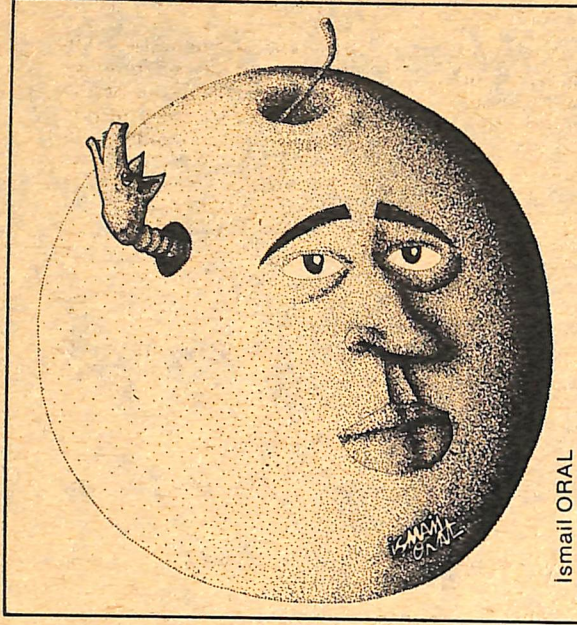
HADIS-i SERİFLER

Sizin en parlırlarınız beklerlerinizdir. Nikâh kesin hükmündür. Şeriatla emil olmayan kimse ömür-i kâmilinde değildir.

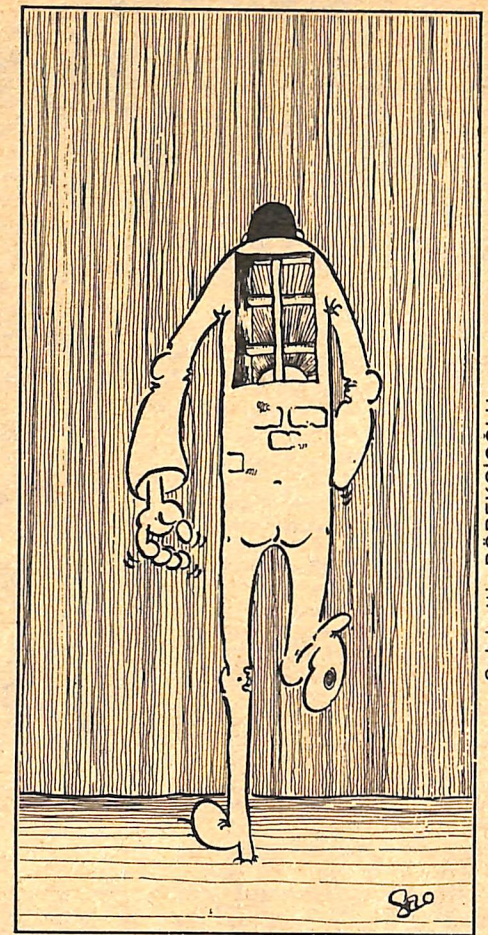
Bir ebeveynin evladına karısı vâzifelerinden biri de yetiştirilme zamanı evlendirmektir.

GÜZEL SÖZLER

Evlilik bir niğmet-i ilâhîyedir.
Evlilik huzur ve saadettir.
Evlilik bir gönül bağdır.
Evlilik medet ve ruhi bir yakındır.
Evlilik zaimi bir evgi ile dâilen bir halp düğündür.

Ismail ORAL

Selahattin BÖREKÇİOĞLU

AV DEĞİL TAV...

KADIN telefonda feryat edi-yordu:

- Doktor, feci bir şey oldu! Oğ-lum canlı bir fare yuttu!..
- Canlı bir fare mi? Bakın hanımefendi, daha ümit var. Ço-çuğa söyleyin, önüne de peynir parçası koyun. Ben şimdi geliyo-rum...

Doktor on beş dakika sonra olay yerine vardığında gördüğü manzara şuydu: Çocuk ağzı açık duruyor, ana'ysa elinde bir balık tutuyordu.

- Deli misiniz hanımefendi, di-ye bağırdı doktor. Ben size peynir demiştim, balık değil!

- Evet ama doktor bey, şimdi de fareyi değil, kediyi çıkarmaya uğraşıyorum!...

SIHIRBAZIN BÖYLESİ

HERİF görülmemiş bir sihir-bazdı. Sahneye çıkar, salo-na bakar, bütün seyirciyi bir anda büyüler, sonra: "Ağlayın" der, millet hüngür hüngür ağlamaya başlardı. Yahut da "Gülün" dedi mi, salon kahkahadan kırılırdı.

Bir gün sihirbaz sahneye çı-karken ayağı bir engele takıldı. Boylu boyunca uzandı yere. Sinir-lendi, kalkıp üstünü başını süpü-rürken:

-İçine ettiğiminin! diye bağırdı. Ve o günden sonra salonun temizlenmesi tam bir hafta sürdü.

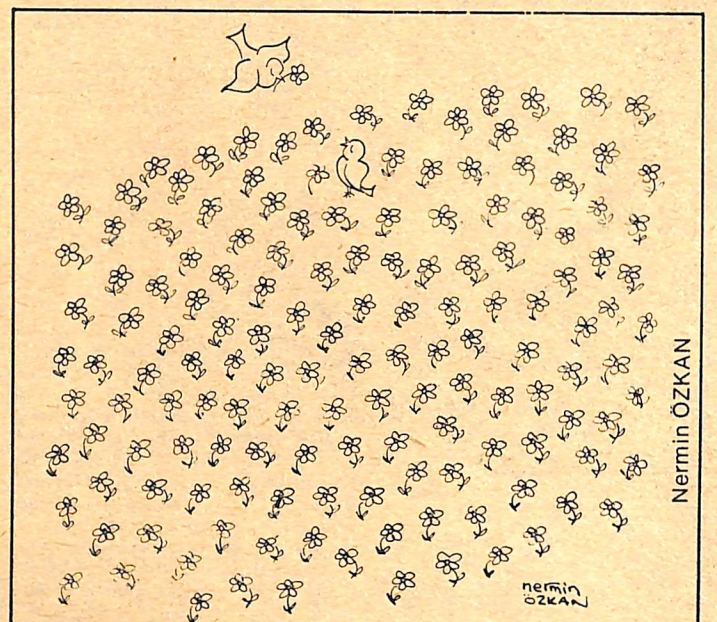
Serbest HERKESE BİR HAK

kürsü söz hakkı, çizgi hakkı, resim hakkı...

HAZIRLAYAN: BİZİM HAKKI

Mehmet Yüksel Mühürdar Leylek Sok. Hediye Apt. Daire 21 KADIKÖY-İSTANBUL

Nermin ÖZKAN

TÜRK KURBAĞALARI AVRUPA SOFRALARINDA

EFENDİMİZ

KÖYLÜ

Bir MARKOPAŞA vardı... AZİZ NESİN

İlerigelen politikacılar, seçim propagandası için bir köye gitmişlerdi. Köy kahvesinde köylülerle konuşuyorlardı. Konuşma ısındıkça, her kafadan bir ses çıkmaya başladı.

Biri "Köylüyü kaldırmak için önce yol ister" derken, biri "Önce okul gerekir", bir başkası "İlkin şu bataklıkları kurutmalı", "Hayır önce ahlak, manevi kalkınma.." gibi birbirini tutmayan düşünceler ileri sürüyorlardı.

Konuşma, çok kızışmıştı. Kimse kimseyi dinlemiyor, herkes kendi bildiğini okuyordu. O sırada köy alından eşek anırmaları, köpek havlamaları, at kişnemeleri gibi hayvan sesleri de yükselince, kahvedeki konuşmalardan hiçbir şey anlaşılmaz oldu.

Suskun duran köylülerden biri kalkarak,

- Efendiler, dedi. Teker teker konuşun ki, anlayalım. Sesler, birbirine karışıyor.

Biga'da, kasaba alanında toplanan halk, bir büyücek evin ikinci kat balkonundaki DP'linin çektiği nutku dinliyor... Dinleyici kalabalığı arasında, CHP'liler de DP'liler de var.. Dinleyicilerden bir CHP'li kızgınlıkla,

-Şu bizim halk ne yaptığını bilmez. Bakın işte, şu DP'li saçmasapan konuştuğu halde, onu bile çılgınca alkışlıyor, dedi.

Gerçekten de nutuk çeken saçmalıyor, öyle ipe sapa gelmez şeyler söylüyordu ki, dinleyiciler arasındaki DP'liler bile çileden çıkmışlardı. Ama yine de,

-Halkımız neyi alkışladığını çok iyi bilir... diye CHP'liye karşı çıktılar.

Halk bilirdi, bilmezdi, derken tartışma kızıştı. Kalabalıktan geliş güzel birine, nutku neden alkışladığını sormaya karar verdiler. Yırtık

parçık giysili bir yaşlı köylüye içlerinden biri,

-Baba, dedi. Duyuyorsun işte. Şu adam ipe sapa gelmez sözler söylüyor da, ne diye onun saçmalarını alkışlıyorsunuz?

Yaşlı köylü, kırçıl sakalını sıvazladı. Kırışık yüzünde ışıltılı bir çizgi kalmış gözleriyle karşındakileri süzerek şöyle dedi:

-Destinin yenisi, suyu serin tutar. Bizim destideki suyun gayri içilececi durumu kalmadı. Toprağı hep bir toprak da olsa, destiyi yenilemek gerekir. Yenilerini alkışlamamız bundan.

Recap Peker, başkanlığı sırasında bir yurt gezisindeyken yolu bir kimsesiz çocuklar okuluna düşmüştü. Başbakanı görmek için köylüler de okula gelmişti. Düzenlenen törende, öğrencilerden biri, kendisine önceden öğretildiği gibi, okula yardım sağlamak için, kimsesiz çocukların unutulduğunu söyledi.

Recep Peker hemen, "Bu memlekette kimsesiz yoktur" dedi. "Vatan ananızdır, biz de babanızız..."

Arkada duran köylülerden bir yanındaki köylüye Recep Peker'i göstererek,

"Demek, anamızı ağlatan adam, buymuş!" dedi.

Partililer, seçim propagandası için gittikleri bir kasabanın kahvesinde orallarla konuşmuşlardı. Yaşlıca bir köylü, partililerden birine sokulup, ona yavaşça,

-Bey, dedi. Senin sözlerin bana yakın geldi. Ondan ötürü sana bir şey danışacağım. Şu sosyalizm dedikleri nedir, bana anlat. Oldum olası, bizim hükümetler sosyalizmi kötüler. Bizim hükümetler kötülediğine göre bu sosyalizm iyi bir şey olacak.. Anlat şunu hele!

Köy kahvesinde toplanmışlardı. Köye o gün gelen tahsildar da aralarındaydı. Köylünün biri cebinden köylü sigarası paketini çıkarıp tahsildara uzattı. On beş lira aslı maaş tahsildar da cebinden bir Amerikan sigarası paketi çıkararak, "Köylü kullanmam" dedi. Cigarayı uzatan köylü, "Sert mi geliyor, yoksa kalın mı?" diye sordu.

(Markopaşa) 11 Kasım 1948

Gayet açık

Fizik dersindeyiz. Konumuz rüzgârın uçaklar üstüne yaptığı etki. Hoca:

- Üç yüz kilometre hızla giden bir uçağa, arkadan elli kilometre hızındaki bir hava akımı etki edebilir, gibi bir şeyler söylüyor.
- Ve devam ediyor:
- Şayet havalanmakta olan bir uçağa yüz elli kilometre hızındaki bir hava akımı önden etki eder de, uçak havalanamayıp burun üstü çakılırsa, bundan ne anlaşılır?

Gaddar Hızır, arkalardan bağırır: - Uçak şirketinden rüşvet alındığı... Hüseyin AKDAĞ Rakım Erkuş cad. No.12 Eşrefpaşa-İZMİR

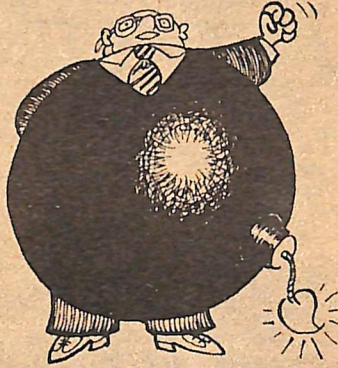
Açık tehdit

Lise I. sınıftaydık. Dersimiz matematikti. Rahmetli hocamız Emin bey, gene tebeşiri eline almış, kara tahtanın başında, bizlere bir şeyler öğretmeye çalışıyordu.

Emin beyi biraz anlatmak gerekirse, iri, kocaman ama çok kocaman göbekli, ak saçlı, kırmızı yüzü biriydi. Hangi kapıyı açsa, kendinden önce o görkemli göbeği girerdi içeri. Emin bey tahtada uğraşırken, arka sıralarda gürlü gürlü yükselmeye başlamıştı. Sınıfın mallarından Hacı, sesini değiştirerek taklitler yapıyor, pervasız kahkahalar atıyordu. Hocanın sabrı birden taşmış olmalı ki, aniden sınıfa doğru döndü:

- Hangi hayvan o çocuklar, dedi. Tabii çıt yok sınıfta.

Emin bey, kaldığı yerden tekrar anlatmaya başladı. Gürlü de durduğu yerden devam... Aradan az bir süre geçmiş ki, Emin bey tebeşiri silgiyi bıraktı, ağır adımlarla göbeğini çıkarta çıkarta, sıraların arasına yürüdü. Sınıfın sonuna kadar bir iki gitti

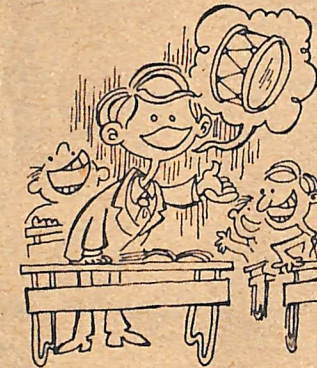

geldi. Sonra durdu, öğrencileri süzdü ve:

- Çocuklar, dedi.. Bakın çocuklar, ben durur durur da bir patlarım, nereden patladığımı anlayamazsınız.
- O sırada arkadaşan Hacı'nın sesi duyuldu:
- Göbektən hocam, göbektən...

Kaşit ERTUĞ - ANKARA

Güm... güm... güm...

DERSİMİZ fen, konumuz "Duyu organlarımız"dı. Hocamız arkadaşları kaldırarak duyu organlarının ne işe yaradığını soruyordu:

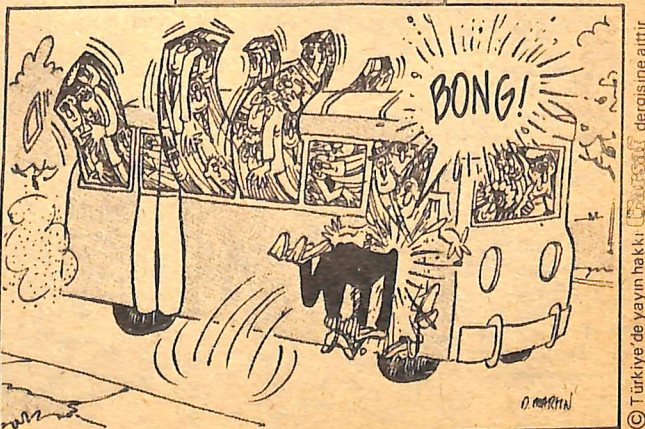
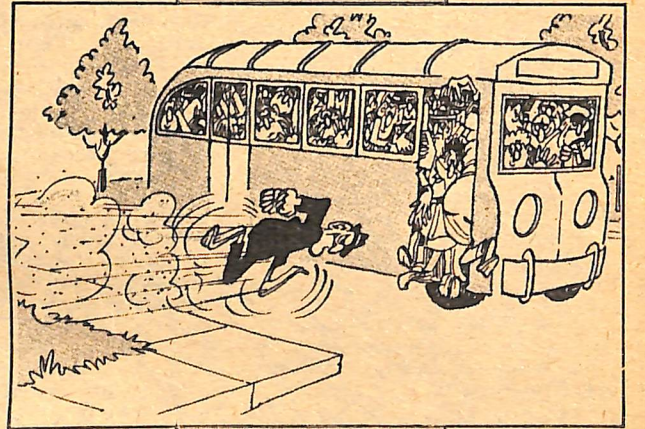
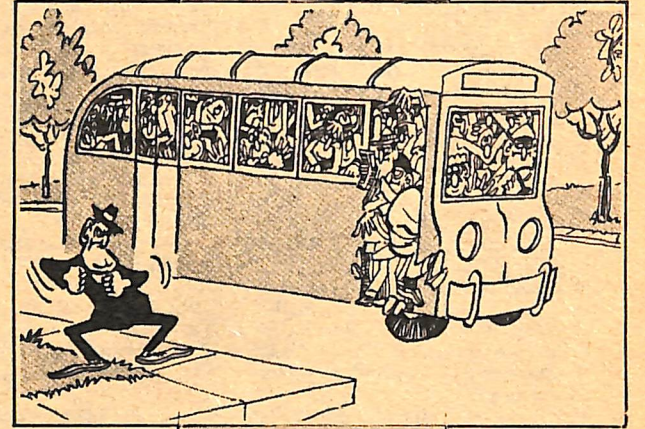
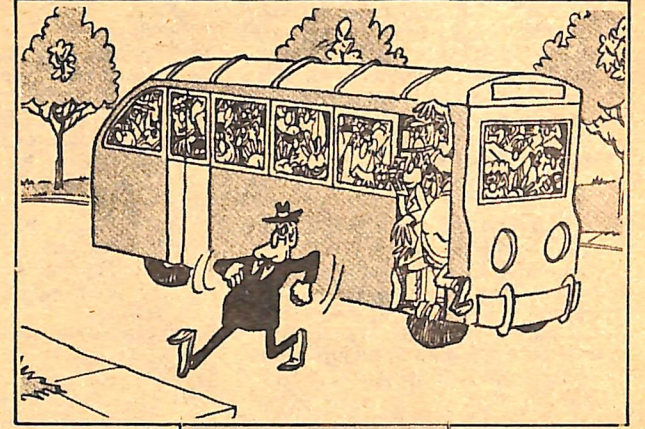
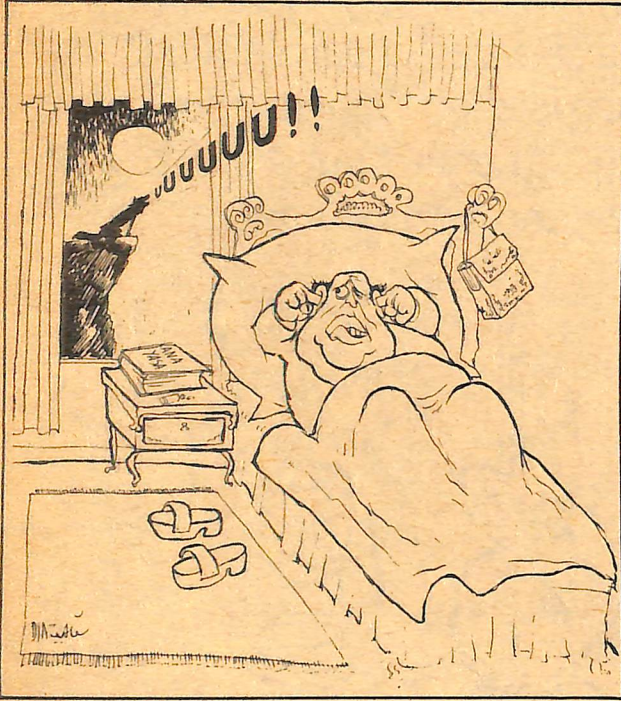
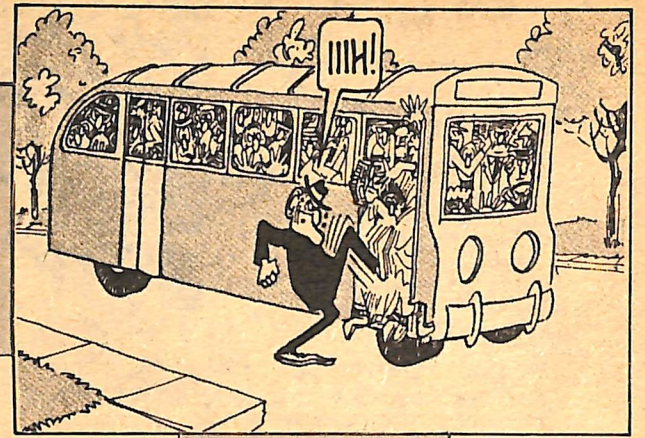
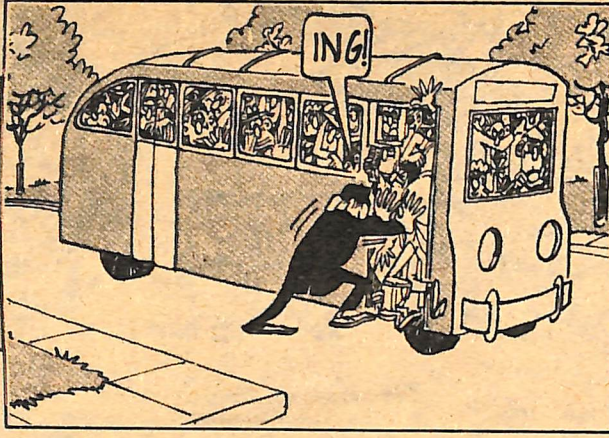
- Göz ne işe yarar Ahmet?
- Görmemize hocam.
- Hasansen söyle, kulak ne işe yarar?
- Duymamıza..
- HeyMistik, sen söyle bakayım burun ne işe yarar?
- Koklamamıza efendim.
- Haşim, sen de söylebakalım, ne işe yarar deri?
- Haşim düşünmeye başladı.
- Oğlum söylesene, ne işe yarar deri?
- Haşim bir iki yutkundu:
- Davul yapmaya, dedi...

Senih KAVLAK Burhaniye mah. No.13/A sok.22 CEYHAN

Bitmeyen çile

Çizen: DON MARTIN

SİZ DE Mİ?

MEMURLARDAN biri, müdürün odasına girip, üzgün bir tavırla başladı dert yanmaya:

"Müdür bey, ben istifa etmeye karar verdim. Ayırlacağım buradan. Çünkü arkadaşlar bütün gün şu çirkin vücudum yüzünden benimle maymun şempanze diye alay ediyorlar.. Artık, tahammülüm kalmadı.."

Müdür "Bir dakika" dedi. "Şimdi hallederiz bu işi.. Siz tecrübeli bir memurumsunuz.. Çalışkansınız da!.. Böyle sudan bir sebep için üzülmeniz gerçekten çok yazık!.. Yalnız dairenizi değiştirelim.. Hele bir yaklaşın bakalım yanına.."

Beraberce şirketin çeşitli dairelerini gösteren büyük bir şemanın karşısına geçtiler.

Müdür sordu. "Hangi dalı tercih ediyorsunuz bakayım?"

Adamın yüzü bir kere daha ıstırapla buruştu:

"Aşkolsun, siz de mi müdür bey?.."

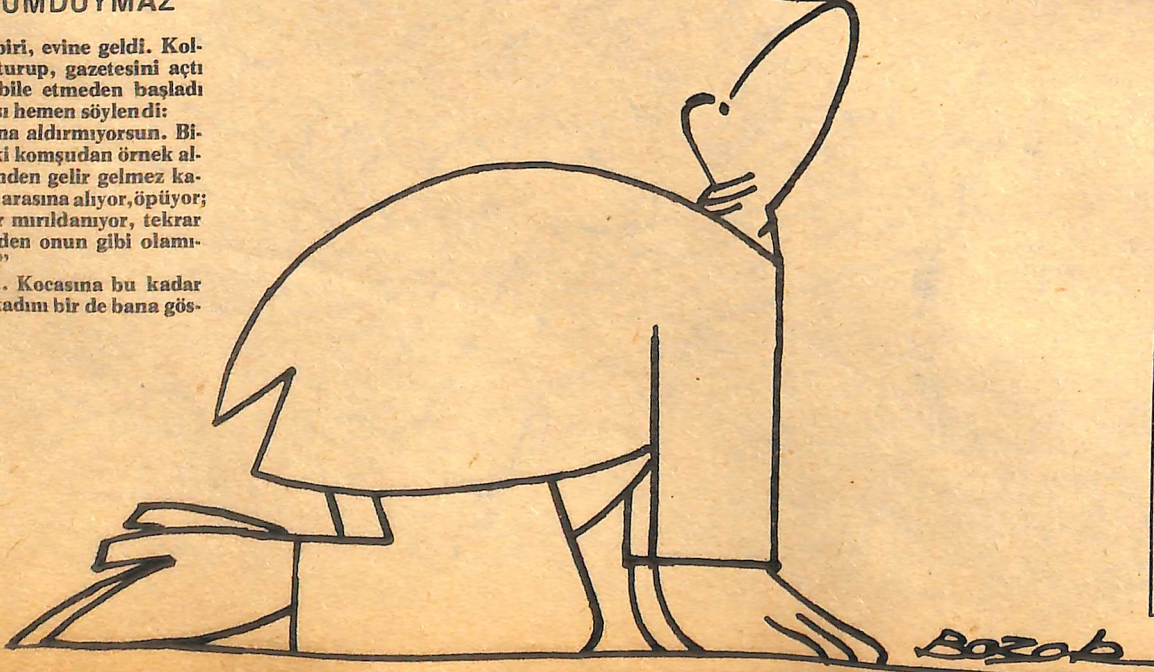
VURDUMDUYMAZ

ADAMIN biri, evine geldi. Koltuğuna oturup, gazetesini açtı ve tek kelime bile etmeden başladı okumaya. Karısı hemen söyledi:

"Artık hiç bana aldırımıyorsun. Biraz karşınızdaki komşudan örnek al sana. Adam işinden gelir gelmez karısını kollarının arasına alıyor, öpüyor; tatlı, tatlı sözler mırıldanıyor, tekrar öpüyor. Sen neden onun gibi olamıyorsun sanki?.."

"Yapma be?.. Kocasına bu kadar heyecan veren kadını bir de bana göstere"

Rejim

© Türkiye de yayın hakkı Çarşı dergisine aittir

© Türkiye de yayın hakkı Çarşı dergisine aittir

POLİSLER, üşüştü.... Başına coplar iniyor ki, nasıl insafsız vuruyorlar. Ben copu yedikçe canımın acısından her kime ve her nereye sövülmesi gerekirse, hiç birini eksik bırakmadan sövüyorum...

Polisler beni sürükleye sürükleye cankurtaran arabasına soktular. Beni akıl hastalıkları hastanesine taktılar. Hekimler iğne yapıp beni bayıltmışlar. "Ben o Ayten'in de... Hay ben o Ayten'in de..." diye diye bayılmışım. Ben Ayten diyorum ya, herkes ne demek istediğini anlamıyor. Tımarhaneye de girdim ağbiler...

Yaşar Yaşamaz'ı dinleyenler. O'nun başına gelenlere öyle şaşmışlardı ki, hep birden,

- Haydaaaa! deyip kaldılar.

Yaşar'ın yanındaki delikanlı, - Yahu, seni tımarhaneye atamazlar ki... Nasıl atarlar be! dedi.

Yaşar,

- Atamazlar, dedi, atmamaları gerekir.. Çünkü ben ölmüşüm. Ölmüşüm ama, beni deli sandıklarından öldüğüme inanmıyorlar ki. "Ben Çanakkale'de şehit oldum..." dedikçe, deli sözü sanıp basıyorlar sopayı, dayıyorlar üstümden aşağı soğuk suyu... "Yahu etmeyin, ben şehit bir adamım..." Deli saçması sanıp inanmıyorlar.

İşte böyle ağbiler. Okula gideceğim; "Ölmüşsün" diyorlar. Askere alacakları zaman "Yaşıyorsun" diyorlar. Mirasımı almak isterim "Ölmüşsün" derler. Babamın vergi borcunu alacakları zaman "Yaşıyorsun." "Yaşıyorsam, nüfuskağıdımı verin" derim. "Yok, sen yaşamıyorsun" derler. Tımarhaneye atacakları zaman "Yaşıyorsun" derler.

Koğuştakiler, bir kez daha,

- Haydaaaa! çektiler.

Gardiyanların, akşam olunca hükümlülere hemen koğuşlara sokmaları oldukça zor oluyordu. Hele hava iyiyse, hükümlüler başlarının üstünde tavan olmayan bahçede kendilerini biraz daha özgür duyduklarından ellerinden geldiğince koğuşlara geç girmeye can atıyorlardı. Oysa İkinci Kısımın Birinci koğuşundakiler, daha nöbetçi gardiyan düdüğüne çılmaya başlamadan çok önce, akşamın alacası cezaevi duvarlarına inerken, kümese alışıktı tavuklar gibi koğuşlarına doluyorlardı. Çünkü bir ayak önce yemeklerini yiyip Yaşar Yaşamaz'ın başından geçenleri dinleyeceklerdi.

Koğuş arkadaşları, Yaşar Yaşamaz'ın akıl hastalıkları hastanesinden nasıl kurtulup da cezaevine düştüğünü çok merak ediyorlardı.

Birlikte akşam yemeğini yedikleri koğuş arkadaşlarından biri, -Hele tellendir bir cigara Yaşar.. diye cigara paketini O'nun önüne uzattı.

Yaşar, cigarayı alırken,

- Sağol ağbi... dedi.

-Tımarhaneden nasıl kurtuldun be Yaşar?

Bir hükümlü,

-Aman anlat şunu... diye üstele-di.

Yaşar,

-Anlatayım ağbiler... dedi.

Koğuşta bir kaynaşma oldu. Herkes yerini aldı ve Yaşar'ı dinlemek için iyice yerleşti.

Yaşar Yaşamaz, iki üç kez öksürdü. Bu öksürme, anlatmaya başlayacağını artık gürültü edilmemesinin işaretiydi. Koğuş sessizliğe gömüldü. Yalnız arasına çakmak ve çakılan kibrit sesiyle göğüs geçirmeler duyuluyordu.

Yaşar Yaşamaz, cigarasından derin bir soluk çekip,

-Ben, dedi, yanlış yapmışım. Akıl hastanesine girince hiç sesimi çıkarmamak varmış. Ama keçileri kaçırdığımdan kendimi tutamayıp kızgınlıktan ağzım köpürerek "Hay ben, Ayten Hanım'ı, anasını avradını, yedi gelmişini geleceğini, geçmişini geçeceğini... eşikteğini, beşikteğini, Yedi kat soyunu sopunu..." durmadan kalayladıkça beni gerçekten deli sandılar.

YAŞAR, NE YAŞAR NE YAŞAMAZ

Yazan: AZİZ NESİN

11

"BEN DELİYİM" DEMEZ

Hükümlülerden biri,

-İyi yapmışsın Yaşar, dedi, sövüp sayarak iyice boşalınca için serinlemiştir.

Yaşar,

-Ne demek ağbi, dedi, yalnız içim değil dışım da serinledi. Senin de başından aşağı o soğuk suları boca etseler, sen de bak nasıl serinlemek değil donardın... Başımdan aşağı hortumla soğuk su sıkıyorlar.

-Neden o?

-Neden olacak, kızmışım ya, beni soğutacaklar...

İkide bir, soru sorarak, ya da sözle karışarak, sözün akışının kesilmesine sinirlenen hükümlülerden biri, -Yahu susun da anlatın kendisi... dedi.

Koğuşun dibinden bir ranzadan da biri,

-Lafı piç etmeyin! dedi.

Yaşar anlatmasını sürdürdü:

-Soğuk suyla ıslattıkları yetmezmiş gibi, bana bir de palaska kayışlarıyla giriştiler ki, ıslak bedenime kayışlar vurdukça ben artık dayanamayıp amana geldim ve dilimi yutup pes ettim. Herhalde beni öldü sanmış olacaklar ki, tedaviye son verdiler. Nice zaman geçtiğini bilemiyorum, beni soyup hastane giysisini giydirdiler. Sonra hekimin karşısına çıkardılar. Ben hekim görürce derdimi anlatacak birini buldum diye birden sevinip,

-Doktor bey, beni deli sandılar, vallahi billahi ben deli değilim, dedim.

Hekim gülümseyerek,

-Sana kim deli diyormuş, elbet deli değilsin... dedi.

Odadaki beyaz gömlekli biri sırtarak,

"Dünyada hiç bir deli, ben deliyim diyecek kadar deli değildir" dedi. Bunu diyen herifin, hastanenin eski bir hastabakıcısı olduğunu sonradan öğrendim. Hekim onun lafa karışmasına kızıp,

"Sen işine bak, enjeksiyonu hazırla" dedi.

Enjeksiyon dediği de iğne. İğne dedimse, bacının oya iğnesini belleme, çuvaldızdan kalın ve uzun bir iğne...

Ben, iğneyi görünce korkuya kapılıp belki kurtulurum diyerek, "Efendim," dedim. "Bi kez benim deli olmam olanaksız. Çünkü ben ölmüşüm. Deliler de ölür ama, hiç ölümler delirir mi?"

Ben böyle deyince, benim saçmaladığımı sanan doktor, hastabakıcıya o iğneyi bırakıp başka bir iğne almasını söyledi. Bu ilkinden de büyük bir iğne... Öyle büyük bir iğne ki, beni onunla duvara mihlayacaklar sandım.

Beni, muayene yatağına yüzükoyun uzattılar. Ayağımdaki hastane pantolonunu sıyırdılar. Benim gözümlü iğnede.. Hekim iğneyi aldı, içine su çekti. Çocukken söğüt dalından fiske yapar da onunla su fişkırtırdık. İşte hekim de iğnenin suyunu havaya fişkırtıp bir zaman oynadı. Ben, belki anlatırım derdimi de elinden kurtulurum diye, bir daha ölü olduğumu söyledim. "Hem de şehit düştüm..." dedim.

Hekim, iğneden havaya su fişkırtıp oynarken "Hangi savaşta şehit düşmüşsün?" diye sordu.

Ben de, "Bir kere değil ki, iki kere şehit düşmüşüm; biri Çanakkale savaşında, biri de Dersim'de..." dedim "Düşmüşüm diyorsun, haberin olmadan mı şehit düştün?" diye sordu.

"Evet" dedim, "Benim haberim olmadı hiç... Şehit olduğumu bana nüfus dairesinden haber verdiler de öğrendim. İkinci kez şehit düştüğümü de, eksik olmasın, askerlik şubesinden söylediler."

Hekim, elinde iğneyle geldi yanıma.

"Demek sen şimdi şehitsin..." dedi.

Eliyle belkemiğimi aşağı yukarı sıvazlayarak yoklamaya başladı.

"Resmi makamlar şehit olduğumu söylüyor. Ben de onların yalancısıyım" dedim.

İğnenin ucunun sırtımda dayandığı yeri duydum.

Hekim,

"Anlat, anlat sen... Boyunaanlat, durma!" dedi.

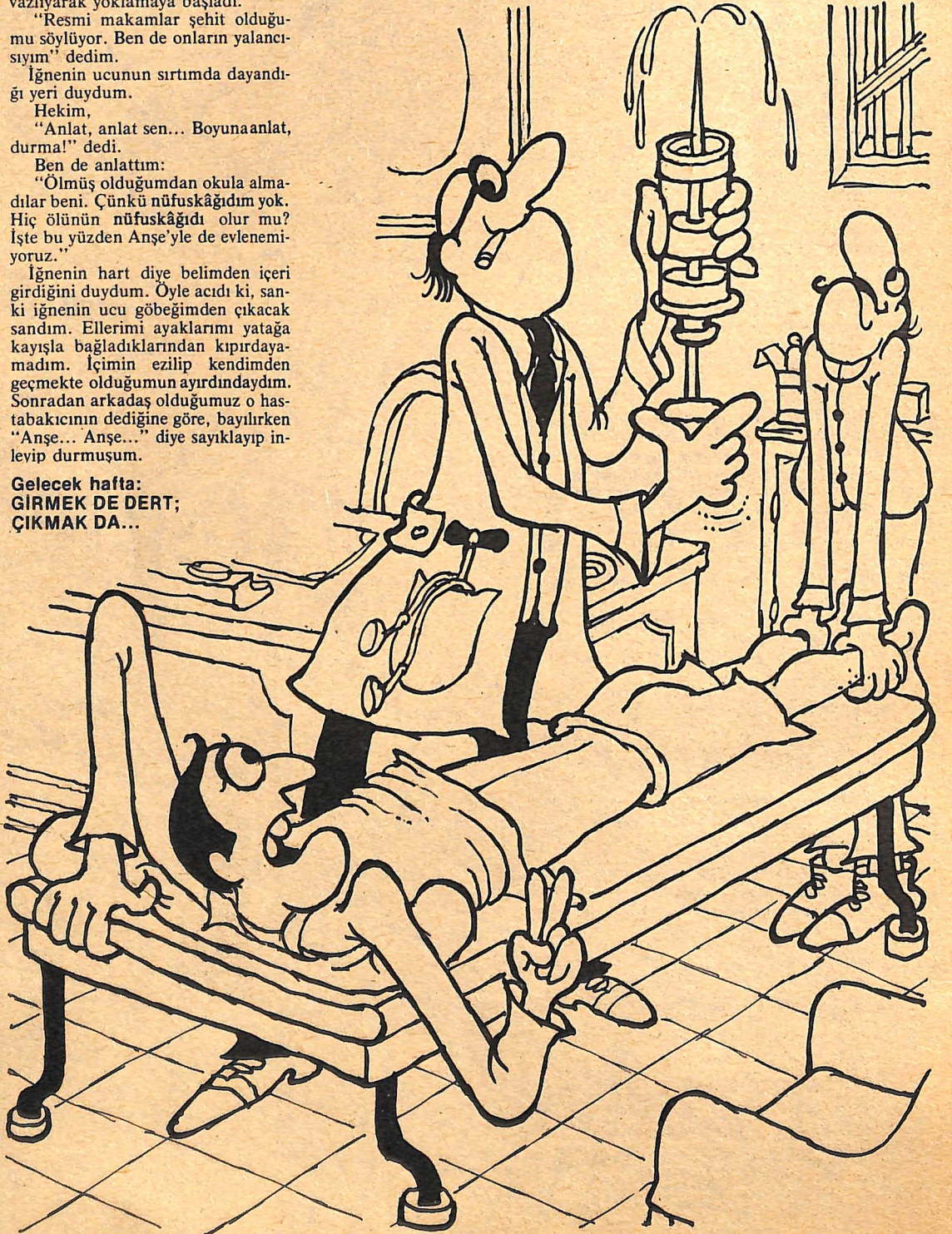
Ben de anlattım:

"Ölmüş olduğumdan okula almadılar beni. Çünkü nüfuskağıdım yok. Hiç ölünün nüfuskağıdı olur mu? İşte bu yüzden Anşe'yle de evlenemiyoruz."

İğnenin hart diye belimden içeri girdiğini duydum. Öyle acıdı ki, sanki iğnenin ucu göbeğimden çıkacak sandım. Ellerimi ayaklarımı yatağa kayışla bağladıklarından kıpırdayamadım. İçimin ezilip kendimden geçmekte olduğumun ayırdındaydım. Sonradan arkadaş olduğumuz o hastabakıcının dediğine göre, bayılırken "Anşe... Anşe..." diye saykılıp inlevip durmuşum.

**Gelecek hafta:
GİRMEK DE DERT;
ÇIKMAK DA...**

● Doktor, ilkinden de büyük bir iğne aldı... Eliyle, belkemiğimi sıvazladı. Sonra, iğnenin "Hart" diye belimden içeri girdiğini duydum. Öyle acıdı ki, iğnenin ucu sanki göbeğimden çıkacak sandım... ●

Millet soğuktan donuyor...

Türkân Şoray soyunuyor...

DOKUZ aydır film çevirmediği için evde oturmaktan çok sıkılan ve sıkıntıdan her yanını ateş basan Türkân Şoray, geçenlerde birdenbire arkadaşı Ruçhan Adlı'nın yanından fırlamış ve biraz dolaşmış hava almıştı...

Fakat, bu gezi ile de ateşi inmeyen ve sancısı dinmeyen Şoray, sonunda ufak ufak soyunmaya karar vermiştir. Herkesin soğuktan zangır zangır titrediği şu günlerde, ünlü yıldızın vücut sıcaklığı metrekaresine kilogram olarak çok fazla düştüğü için, önce kazasını çıkartmış, sonra da bluzunu muluzunu fora etmiştir.

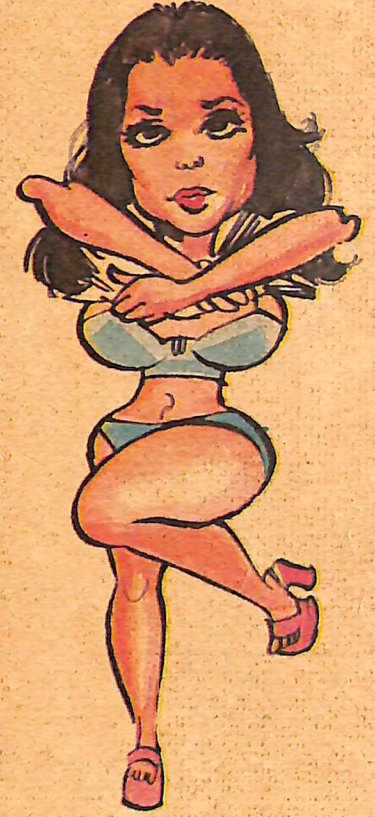
Yıllardır Ruçhan'cığının dizinden ve de dizinin dibinden ayrılmayan, eteğini de kesinlikle dizinden yukarı sıyırmayan Şoray'ın soyunmaya başlaması, film piyasasını bir anda canlandırmış, seyircilerini de fazlasıyla heyecanlandırmıştır.

Türkân Şoray'ın dış sağlığına zararlı olduğu gerekçesi ile filmlerde öpüşmediğini bilenler ve güzel vücudunu hiç görmeyenler, yıldızın kararını öğrenir öğrenmez sevinçlerinden taklalar atmaya ve ağaçlara tırmanmaya başlamışlardır.

Bunca yıldır soyunmamakta direnen Şoray'ın, sonunda soyunmaya razı olması günlerdir konuşulan tek konu olmaktadır.

Bu arada Türkân Şoray'ın soyunmasını kendine dert edenlerin yanı sıra, doğduğu günden beri direndiği halde "Usta rejisörler" tarafından her gün biraz daha soyulduğunu fark edenler de vardır. (Şükürler olsun!...)

Kimi soyundukça koynuna binlikleri tıkıyor
Kiminin soyuldukça kıcı meydana çıkıyor...
Kimi hâlâ bu işlerin tantanasında
Kimi de dönen bütün filimleri çıkıyor!...

DAĞILIN
BEYLER, DAĞILIN...
HIÇ SOYUNAN
KADIN GÖRME-
DİNİZ Mİ ?..

BÜLENT

Isparta'da
ayakkabı
fabrikası

haberlerden çizgiler

Seni Kalkanç

İngilizler iktisadi
bunalıma çare
buldu: "Seks"

Pülent

Eşlerini aldatan erkekler
kalp hastalıklarına
daha çok yakalanıyor!

BÖLGE - 1978 - Milano Tıp Fakültesi'ne
yayınlanan ve uluslararası hastalıklar
bir raporu evli oldukları halde, k
kadınlarla cinsel ilişkisi kuran er
farklı, spazm gibi kalp
sık rastlandığı...
da

Mahmut Karatoprak

Gün